

การศึกษาในครั้งนี้ มีจำนวนตัวอย่าง รวม 13 ตัวอย่าง จากสิ่งหยูทั้ง 2 ชนิด และมีการแยกส่วน เป็น ราก (รากที่เป็นปม และรากขนาดใหญ่) กิ่ง (ขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก) เปลือกและแก่นหรือเนื้อไม้ และใบ ตามรายละเอียดในตารางที่ 1

4.1.2 การเตรียมวัตถุดิบสมุนไพร

วัตถุดิบสมุนไพรในแต่ละตัวอย่าง นำมาล้างให้สะอาดด้วยน้ำประปา จากนั้นลดขนาดโดยการสับเป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาดประมาณครึ่งนิ้ว และอบให้แห้งที่อุณหภูมิ 50 °C จนมีความชื้นไม่เกิน 10 % w/w จากนั้นนำไปบดด้วยเครื่องบดสมุนไพร ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายละเอียดการเตรียมตัวอย่างสมุนไพรสิ่งหยู

No.	ตัวอย่าง	น้ำหนักสด (kg)	น้ำหนักแห้ง (kg)
1	สิ่งหยูใบเขียว	ใบ	4.8
2		รากปม	11
3		รากใหญ่	33.5
4		กิ่งใหญ่	15.4
5		กิ่งเล็ก	3.7
6		เปลือก	1.3
7		แก่น	9.9
8	สิ่งหยูใบแดง	ใบ	7.2
9		รากใหญ่	16
10		กิ่งใหญ่	8.0
11		กิ่งเล็ก	7.9
12		เปลือก	4.0
13		แก่น	25.5

4.1.3 การเตรียมสารสกัด

สิ่งหยูทั้ง 13 ตัวอย่าง แต่ละตัวอย่างนำมาสกัดด้วยวิธีการต้มด้วยน้ำ (ตามวิธีการใช้ตามภูมิปัญญา) สารสกัดน้ำที่ได้นำไปทำให้แห้งด้วยการทำให้แห้งแบบพ่นฝอย (spray drying) ตามรายละเอียดในแผนภาพที่ 3 และตารางที่ 2 ผลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 2 กระบวนการเตรียมตัวอย่าง-สารสกัดสมุนไพรสังหย

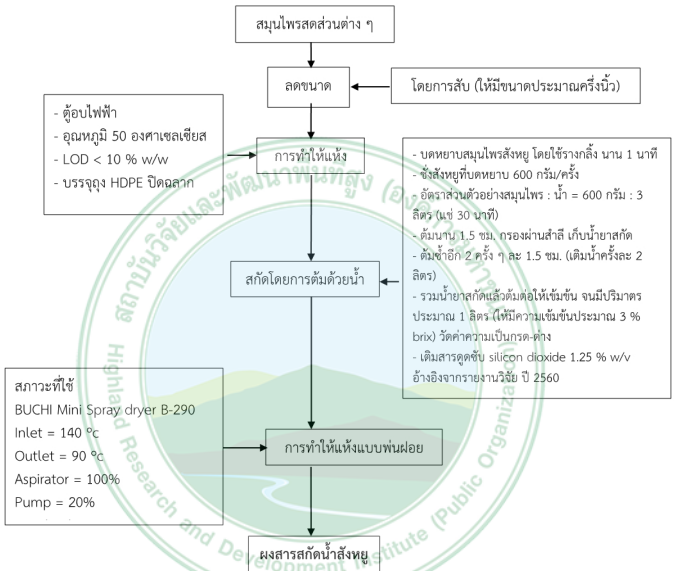
ตัวอย่างสังหยอบแห้ง	สารสกัด	สารสกัดที่ทำได้แห้ง
สังหยใบเขียว		
แก่น		
กิ่งเล็ก		
รากปม		
รากขนาดใหญ่ใหญ่		

ตัวอย่างสังหยอบแห้ง		สารสกัด	สารสกัดที่ทำให้แห้ง
กิ่งใหญ่			
ใบ			
เปลือก			

ตัวอย่างสังหยอบแห้ง	สารสกัด	สารสกัดที่ทำให้แห้ง
สังหยอบแดง กิ่งใหญ่		
รากขนาดใหญ่		
เปลือก		
แก่น		

ตัวอย่างสิ่งหยอบแห้ง		สารสกัด	สารสกัดที่ทำให้แห้ง
กิ่งเล็ก			
ใบ			

ลักษณะของสารสกัดที่ได้มีลักษณะเป็นผงแห้งสีน้ำตาลอ่อน-น้ำตาลแดง โดยผลการสกัดจากสิ่งหยอบทั้งสองชนิดมีลักษณะทางกายภาพที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ความแตกต่างจะมาจากส่วนที่ใช้ โดยความต่างสารสกัดจากเปลือกพบว่ามีสีเข้มกว่าส่วนอื่น และสารสกัดจากใบที่จะออกสีน้ำตาลแกมเขียว

ภาพที่ 3 การเตรียมสารสกัดน้ำของตัวอย่างส่งหยาบ

ชั่งสมุนไพร 600 กรัม เติมน้ำ 3 ลิตร แล้วแช่ทิ้งไว้ 30 นาที

ต้มนาน 1.5 ชั่วโมง ครบเวลาแล้วกรองด้วยผ้าสี แล้วนำกากต้มซ้ำอีก 2 รอบ

วัดปริมาตรสารละลายที่ได้ทั้งหมด

วัดค่าความเป็นกรด-ด่าง ด้วยเครื่อง pH meter

เติมสารดูดซับ silicon dioxide 1.25 % w/v แล้วผสมให้เข้ากัน ทำให้แห้งด้วย spray dryer

ภาพที่ 4 การสกัดสมุนไพรด้วยวิธีการต้ม

ตารางที่ 3 แสดงผลการเตรียมสารสกัดน้ำของสังหยู

ชนิดตัวอย่าง		ข้อมูลการสกัด						ระยะเวลา spray (hr)	อัตราการใช้ feed (mL/min)	นน.ผงสาร สกัด* (g)
		ปริมาณน้ำที่ใช้ ต้มทั้งหมด (L)	ปริมาตรที่ ได้ (L)	ปริมาตรหลังทำ ให้เข้มข้น (L)	%Brix	pH	Cab-O-Sil [®] ที่ใช้(g)			
สังหยูใบเขียว	รากปม	7	2.60	2.17	3	5	27.12	6.30	5.56	58.29
	รากใหญ่	7	2.50	1.62	3	5	20.25	4.45	5.68	43.31
	กิ่งใหญ่	7	2.50	0.82	3	5	10.25	2.20	5.85	20.76
	กิ่งเล็ก	7	2.40	1.47	3	5	18.37	4.15	5.76	37.30
	เปลือก	7	2.38	2.38	3	5	29.75	7.05	5.60	68.25
	แก่น	7	2.60	0.53	3	5	6.62	1.30	5.88	15.87
	ใบ	14	6.5	3.18	3	5	39.75	9.30	5.57	101.19
สังหยูใบแดง	รากใหญ่	7	2.30	1.37	3	5	17.12	4.10	5.48	37.21
	กิ่งใหญ่	7	2.40	0.65	3	5	8.12	2.00	5.41	17.63
	กิ่งเล็ก	7	2.30	0.96	3	5	12.00	3.00	5.33	6.68
	เปลือก	7	2.50	2.50	3	5	31.25	8.00	5.20	68.02
	แก่น	7	3.10	0.52	3	5	6.50	1.35	5.47	13.47
	ใบ	14	6.00	2.80	3	5	35.00	9.00	5.18	79.71

*เป็นน้ำหนักของสารสกัด+น้ำหนัก Cab-O-Sil[®]

สำหรับสังหยาใบเขียวส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No. 3) จะทำการสกัดด้วย 95 % Ethanol โดย การสกัดต่อเนื่อง (Soxhlet's extraction) สกัดจนสมบูรณ์ สารสกัดที่ได้ นำมาทำให้แห้งด้วย rotary evaporator จากนั้นมาสกัดด้วยน้ำ ด้วยวิธีการ reflux สารสกัดน้ำที่ได้ นำมาทำให้แห้งด้วย spray dryer ซึ่งตัวอย่างสังหยาใบเขียวส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No. 3) จะเป็นตัวอย่างที่นำไปแยกส่วนเพื่อ ติดตามฤทธิ์ ที่ดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการทดสอบตัวอย่างอื่น ผลที่ได้ แสดงในตารางที่ 4-5

ในกระบวนการนี้ได้ทำการสกัดเพื่อให้ได้สารองค์ประกอบทั้งหมดที่มีในสังหยา ทั้งที่มีความเป็นขี้ ต่ำจนถึงขี้สูง หลังจากนั้นจึงนำสารสกัดในส่วนนี้มาแยกส่วนตามความเป็นขี้ด้วยตัวทำละลายต่างๆ เพื่อตรวจสอบหาส่วนสกัดที่ฤทธิ์ดีเพื่อติดตามหาสารออกฤทธิ์ต่อไป แต่ในตัวอย่างอื่น (ส่วนที่ใช้ที่ แตกต่างจากการศึกษาเดิม) ใช้วิธีสกัดเลียนแบบการใช้ตามข้อมูลที่ชุมชนใช้จริง

ตารางที่ 4 แสดงผลการสกัดสังหยาใบเขียว ส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No.3) ด้วยวิธี Soxhlet's extraction

น้ำหนักพืช (g)	95% EtOH (ml)	น้ำหนักสารสกัดที่ได้ (g)	% Yield (w/w)
400	6,000	20.43	5.10

ตารางที่ 5 แสดงผลการสกัดสังหยาใบเขียว ส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No.3) ด้วยวิธี Reflux

น้ำหนักพืช (g)	ปริมาณน้ำที่ใช้ (ml)	ปริมาตรหลังกรอง (ml)	ปริมาตรก่อน spray dry* (ml)	% Brix	Cab-O-Sil® ที่ใช้ (g)	น้ำหนักผงที่ได้(g)	% Yield (w/w)
387	4,000	3,070	770	3	9.62	20.83	5.38

* ก่อนการทำให้แห้งแบบพ่นฝอย สารสกัดน้ำที่ได้นำไปทำให้เข้มข้นด้วย Rotary evaporator ให้มีความเข้มข้นที่เหมาะสม

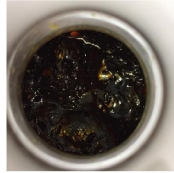
การสกัดสังหยาโดยการสกัดต่อเนื่องด้วย Soxhlet's apparatus

สังหยาใบเขียว (รากขนาดใหญ่)

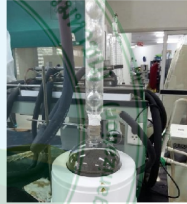
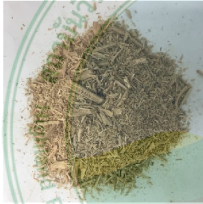

สกัดต่อเนื่องด้วย Soxhlet's apparatus

ระเหยแห้งด้วย Rotary evaporator ได้สารสกัดหยาบเข้มข้น

การสกัดสิ่งหยาบใบเขียวและใบแดงด้วย Reflux extraction

ลักษณะกากสิ่งหยาบหลังจากการสกัดด้วยแอลกอฮอล์

การสกัดด้วย Reflux extraction

กรองสารสกัดน้ำด้วยชุดกรอง

สารสกัดน้ำที่ได้

ทำให้แห้งด้วย spray dryer

ผงสารสกัดน้ำของสังหยูใบเขียวจากส่วนราก

4.1.4 การแยกและการทำให้บริสุทธิ์ควบคู่กับการตรวจสอบฤทธิ์

สารสกัดจากสังหยูใบเขียว ส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No.3) ในส่วนของ 95 % Ethanol และ สารสกัดน้ำ นำมาแยกสารสำคัญควบคู่กับการตรวจสอบฤทธิ์ โดยอาศัยเทคนิคทางโครมาโทกราฟี หรือการ สกัดแยกด้วย partition technique

ซึ่งในการแยกส่วนเบื้องต้น สำหรับการทดสอบฤทธิ์เปรียบเทียบกับสารสกัดน้ำจากทั้ง 13 ตัวอย่าง ตามรายละเอียดในตารางที่ 1-2 นั้น ใช้วิธีการสกัดแยกส่วนด้วย partition technique ด้วย ตัวทำละลาย *n*-hexane และ CHCl_3 ตามลำดับ สารสกัดหยาบในส่วนของ *n*-hexane, CHCl_3 และ aqueous ethanol นำไปทำให้แห้งด้วย rotary evaporator ผลที่ได้แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการสารสกัดหยาบสังหยูใบเขียว ส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No.3) ที่ได้จากการสกัดแยก ด้วยตัวทำละลายต่างๆ

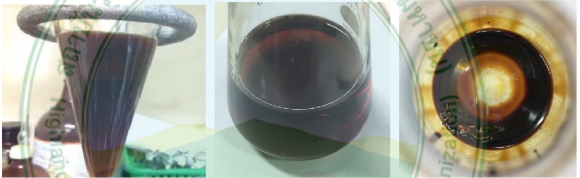
ตัวอย่าง	น้ำหนัก (g)
สารสกัดหยาบแอลกอฮอล์จากสังหยูใบเขียว ส่วนรากขนาดใหญ่	15
<i>n</i> -Hexane crude extract	3.08
CHCl_3 crude extract	2.89
Aqueous ethanol crude extract	4.98

จากการเตรียมตัวอย่าง และสารสกัดน้ำจากสังหยูทั้ง 2 กลุ่ม คือส่วนต่างๆ ของสังหยูใบเขียว และ สังหยูใบแดง รวมทั้งการสกัดแยกส่วนสารสกัดหยาบแอลกอฮอล์จากจากสังหยูใบเขียว ส่วนราก ที่มีขนาดใหญ่ (No.3) ได้รวบรวมตัวอย่างส่งทดสอบฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาทั้งหมด 17 ตัวอย่าง ดัง รายละเอียดในตารางที่ 7

การสกัดแยกสารสกัดหยาบแอลกอฮอล์จากจากสังหุยใบเขียว ส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No.3)
ด้วย partition technique

ลักษณะ n-Hexane crude extract

ลักษณะ CHCl_3 crude extract

ลักษณะ Aqueous ethanol crude extract)

ภาพที่ 5 การสารสกัดหยาบสังหุยใบเขียว ส่วนรากที่มีขนาดใหญ่ (No.3) ที่ได้จากการสกัดแยกด้วยตัวทำละลายต่างๆ

ตารางที่ 7 ตัวอย่างของสารสกัดสังหุที่ส่งทดสอบฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา

หมายเลข ตัวอย่าง	รายละเอียด	น้ำหนัก (g)
1	สารสกัดหยาบแอลกอฮอล์จากสังหุใบเขียว ส่วนรากขนาดใหญ่	1.50
2	n-Hexane crude extract	2.20
3	CHCl ₃ crude extract	2.11
4	Aqueous ethanol crude extract	2.58
5	สังหุใบเขียว (รากปม) Spray dry: water extract	1.50
6	สังหุใบเขียว (รากใหญ่) Spray dry: water extract	1.50
7	สังหุใบเขียว (กิ่งใหญ่) Spray dry: water extract	1.50
8	สังหุใบเขียว (กิ่งเล็ก) Spray dry: water extract	1.50
9	สังหุใบเขียว (เปลือก) Spray dry: water extract	1.50
10	สังหุใบเขียว (แก่น) Spray dry: water extract	1.50
11	สังหุใบเขียว (ใบ) Spray dry: water extract	1.50
12	สังหุใบแดง (รากใหญ่) Spray dry: water extract	1.50
13	สังหุใบแดง (กิ่งใหญ่) Spray dry: water extract	1.50
14	สังหุใบแดง (กิ่งเล็ก) Spray dry: water extract	1.50
15	สังหุใบแดง (เปลือก) Spray dry: water extract	1.50
16	สังหุใบแดง (แก่น) Spray dry: water extract	1.50
17	สังหุใบแดง (ใบ) Spray dry: water extract	1.50

4.2 ศึกษาฤทธิ์ต่อการเกิดออกซิเดชัน และฤทธิ์ต่อเซลล์ตับเพาะเลี้ยง (in vitro)

จากส่วนต่างๆ ของสังหุใบเขียว ได้แก่ ใบ รากปม รากใหญ่ กิ่งใหญ่ กิ่งเล็ก เปลือก แก่นหรือเนื้อไม้ และสังหุใบแดง ได้แก่ ใบ รากใหญ่ กิ่งใหญ่ กิ่งเล็ก เปลือก แก่นหรือเนื้อไม้ ในห้องปฏิบัติการซึ่งได้ดำเนินการศึกษาฤทธิ์ของส่วนสกัดแล้วตามตารางที่ 7

4.2.1 การศึกษาฤทธิ์ต้านออกซิเดชัน

4.2.1.1 การทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชันโดยวิธี DPPH⁽⁵⁾

จากการศึกษาฤทธิ์ antioxidant activity ของสารสกัดสังหุกับสารมาตรฐาน (Gallic acid) โดยใช้การทดลอง DPPH และ superoxide radical scavenging assays ซึ่งในการทดลองจะใช้ gallic acid เป็นสารมาตรฐาน แล้วใช้สถิติ one-way ANOVA และ post hoc test เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของสารสกัดกับ gallic acid ซึ่งค่าที่จะเลือกไปทำการทดลองต่อไปคือ ค่าที่ให้ผล IC₅₀ไม่ต่างจาก gallic acid หรือให้ผลใกล้เคียงกับ gallic acid มากที่สุด เนื่องจากจะเป็นตัวที่มีฤทธิ์ต้านออกซิเดชันที่ดี ผลการทดลองดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาฤทธิ์ Antioxidant activity ของสังหยา

Samples		IC ₅₀ (ug/ml)	
		DPPH	Superoxide
No.1	Crude extract	44.20 ± 2.3***	259.29 ± 28.9***
No.2	Hexane extract	233.80 ± 21.7***	593.46 ± 9.7***
No.3	Chloroform extract	57.00 ± 1.6***	417.73 ± 10.1***
No.4	Ethanol extract	32.40 ± 1.5**	58.87 ± 5.2
No.5	สังหยาใบเขียว (รากปม)	145.27 ± 7.8***	462.35 ± 34.6 ***
No.6	สังหยาใบเขียว (รากใหญ่)	58.76 ± 4.1***	118.60 ± 10.4 ***
No.7	สังหยาใบเขียว (กิ่งใหญ่)	43.48 ± 1.8***	57.35 ± 3.9
No.8	สังหยาใบเขียว (กิ่งเล็ก)	60.47 ± 5.2***	77.24 ± 1.2 *
No.9	สังหยาใบเขียว (เปลือก)	21.63 ± 1.9*	39.95 ± 1.2
No.10	สังหยาใบเขียว (แก่น)	38.09 ± 4.6***	59.70 ± 2.8
No.11	สังหยาใบเขียว (ใบ)	56.17 ± 3.5***	48.86 ± 4.9
N.o.11.1	สังหยาเขียว(ใบ) Ethyl acetate fraction	35.3 ± 2.1 ***	49.7 ± 3.0
N.o.11.2	สังหยาเขียว(ใบ) Butanol fraction	45.7 ± 0.7 ***	47.4 ± 2.4
N.o.11.3	สังหยาเขียว(ใบ) Water fraction	68.8 ± 10.9 ***	80.6 ± 9.7 *
No.12	สังหยาใบแดง (รากใหญ่)	54.07 ± 2.4***	77.14 ± 5.8*
No.13	สังหยาใบแดง (กิ่งใหญ่)	28.48 ± 2.4**	38.91 ± 2.3
No.14	สังหยาใบแดง (กิ่งเล็ก)	28.78 ± 3.7**	49.47 ± 2.9
No.15	สังหยาใบแดง (เปลือก)	24.77 ± 3.2*	47.74 ± 2.0
No.16	สังหยาใบแดง (แก่น)	30.47 ± 3.5**	48.15 ± 4.6
No.17	สังหยาใบแดง (ใบ)	76.78 ± 6.9***	53.24 ± 5.8
No.18	สารบริสุทธิ์ Gallic acid (Positive control)	2.70	23.18 ± 3.9

ผลการศึกษาฤทธิ์ antioxidant activity ของสารสกัดจากส่วนต่างๆ ของสังหยา

เมื่อเปรียบเทียบกับฤทธิ์ antioxidant activity จากการทดลอง DPPH radical scavenging assay ของสารสกัดจากส่วนต่างๆ ของสังหยา พบว่า

สารสกัดสังหยาใบเขียวที่มีฤทธิ์ antioxidant activity ดีที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สารสกัดส่วนที่ 9 สังหยาใบเขียว (เปลือก) สารสกัดส่วนที่ 11.1 สังหยาใบเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction สารสกัดส่วนที่ 10 สังหยาใบเขียว (แก่น) สารสกัดส่วนที่ 7 สังหยาใบเขียว (กิ่งใหญ่) และสารสกัดส่วนที่ 11.2 สังหยาใบเขียว (ใบ) Butanol fraction ตามลำดับ

ส่วนในสารสกัดสังหุยใบแดงที่มีฤทธิ์ antioxidant activity ดีที่สุด 5 อันดับแรกได้แก่ สารสกัดที่ 15 สังหุยใบแดง (เปลือก) สารสกัดที่ 13 สังหุยใบแดง (กิ่งใหญ่) สารสกัดที่ 14 สังหุยใบแดง (กิ่งเล็ก) สารสกัดที่ 16 สังหุยใบแดง (แก่น) และสารสกัดที่ 12 สังหุยใบแดง (รากใหญ่) ตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบฤทธิ์ antioxidant activity จากการทดลอง superoxide radical scavenging assay ของสารสกัดจากส่วนต่างๆ ของสังหุยแล้ว พบว่าสารสกัดสังหุยใบเขียวที่มีฤทธิ์ antioxidant activity ดีที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สารสกัดส่วนที่ 9 สังหุยใบเขียว (เปลือก) สารสกัดส่วนที่ 11.2 สังหุยเขียว (ใบ) Butanol fraction สารสกัดส่วนที่ 11 สังหุยใบเขียว (ใบ) สารสกัดส่วนที่ 11.1 สังหุยเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction และสารสกัดส่วนที่ 7 สังหุยใบเขียว (กิ่งใหญ่) ตามลำดับ ส่วนในสารสกัด สังหุยใบแดงที่มีฤทธิ์ antioxidant activity ดีที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สารสกัดที่ 13 สังหุยใบแดง (กิ่งใหญ่) สารสกัดที่ 15 สังหุยใบแดง (เปลือก) สารสกัดที่ 16 สังหุยใบแดง (แก่น) สารสกัดที่ 14 สังหุยใบแดง (กิ่งเล็ก) และสารสกัดที่ 17 สังหุยใบแดง (ใบ) ตามลำดับ

ผลการศึกษาฤทธิ์ antioxidant activity ของสารสกัดหยาบและสารสกัดด้วยตัวทำละลายต่างๆ (Crude extract, Ethanol extract, Hexane extract, Chloroform extract)

จากผลการทดลองการศึกษาฤทธิ์ antioxidant activity โดยใช้การทดลอง DPPH และ superoxide radical scavenging assay แล้ว พบว่าในสารสกัดหยาบ (crude extract) และสารสกัดด้วยตัวทำละลายอื่นๆ ของสังหุยอีก 3 ชนิด สารสกัดเอทานอล (ethanol extract) จะมีฤทธิ์ anti-oxidant activity ดีกว่าสารสกัดหยาบและสารสกัดจากตัวทำละลายชนิดอื่นๆ เช่น Hexane/chloroform extract

4.2.2 การศึกษาผลของสารทดสอบต่อเซลล์ตับเพาะเลี้ยง

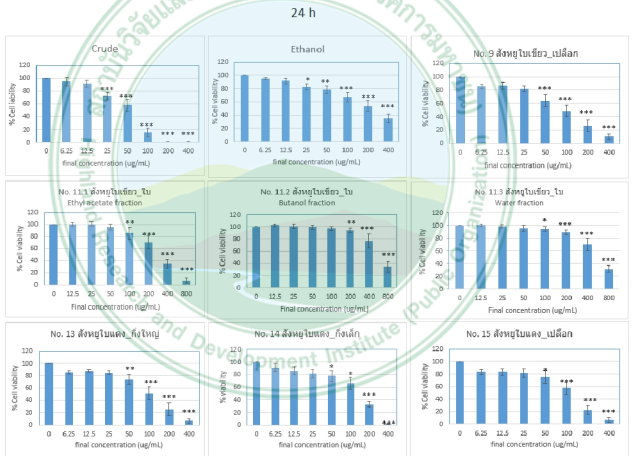
4.2.2.1 โดยวิธี Cell proliferation assay

ที่เวลา 24 ชั่วโมงหลังจากบ่มเซลล์กับสารสกัดสังหุยส่วนต่างๆ พบว่าความเข้มข้นของสารสกัดที่ทำให้เซลล์เกิดการตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือสารสกัด Crude extract และ Ethanol extract ที่ความเข้มข้น 25-400 $\mu\text{g/mL}$ สารสกัดสังหุยใบเขียว ส่วนที่ 9 (เปลือก) ซึ่งทำให้เซลล์ตายอย่างมีนัยสำคัญที่ความเข้มข้น 50-400 $\mu\text{g/mL}$ สารสกัดที่ 11.1 สังหุยใบเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction และสารสกัดที่ 11.3 สังหุยใบเขียว (ใบ) Water fraction ทำให้เซลล์เกิดการตายในช่วงความเข้มข้น 100-800 $\mu\text{g/mL}$ ส่วนสารสกัดที่ 11.2 สังหุยใบเขียว (ใบ) Butanol fraction ทำให้เซลล์เกิดการตายของเซลล์ในช่วงความเข้มข้น 200-800 $\mu\text{g/mL}$ ส่วนผลของสารสกัดสังหุยใบแดงต่อการตายของเซลล์พบว่า สารสกัดที่ 13 สังหุยใบแดง (กิ่งใหญ่) สารสกัดที่ 14 สังหุยใบแดง (กิ่งเล็ก) และสารสกัดที่ 15 สังหุยใบแดง (เปลือก) ที่ความเข้มข้น 50-400 $\mu\text{g/mL}$ ทำให้เกิดการตายของเซลล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการตายของเซลล์จะเป็นแบบ concentration response ดังผลการทดลองที่แสดงในรูปที่ 6

ส่วนผลการทดลองที่เวลา 48 ชั่วโมงแสดงในรูปที่ 7 สำหรับสารสกัดสังหุยใบเขียวพบว่า สารสกัดสังหุยที่เป็น Crude extract ที่ความเข้มข้น 50-400 $\mu\text{g/mL}$ และสารสกัดส่วน Ethanol extract ในช่วงความเข้มข้นในช่วง 100-400 $\mu\text{g/mL}$ ทำให้เกิดการตายของเซลล์อย่างมีนัยสำคัญ

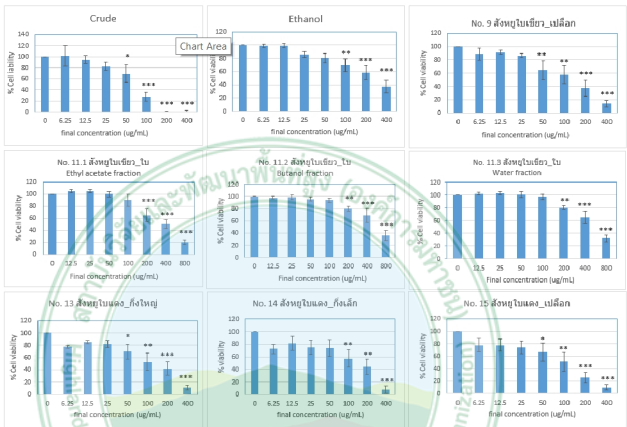
ทางสถิติ สารสกัดสังหุใบเขียวส่วนที่ 9 (เปลือก) ทำให้เกิดการตายของเซลล์ในช่วงความเข้มข้น ในช่วง 50-400 $\mu\text{g/mL}$ สารสกัดที่ 11.1 สังหุใบเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction สารสกัดที่ 11.2 สังหุใบเขียว (ใบ) Butanol fraction และสารสกัดที่ 11.3 สังหุใบเขียว (ใบ) Water fraction ทำให้เซลล์เกิดการตายในช่วงความเข้มข้น 200-800 $\mu\text{g/mL}$ ส่วนผลของสังหุใบแดงต่อการตายของเซลล์พบว่า ที่ความเข้มข้น 50-400 $\mu\text{g/mL}$ สารสกัดที่ 13 สังหุใบแดง (กิ่งใหญ่) และ สารสกัดที่ 15 สังหุใบแดง (เปลือก) ทำให้เซลล์ตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สารสกัดที่ 14 สังหุใบแดง (กิ่งเล็ก) มีผลต่อการตายของเซลล์ในช่วงความเข้มข้น 100-400 $\mu\text{g/mL}$

ทั้งนี้ ไม่ได้นำ Hexane/chloroform extract มาทดลอง เนื่องจากผลการทดลองด้านออกซิเดชั่นของสารสกัดทั้งสองชนิดนี้ ให้ผลลบ (ตารางที่ 8)

ภาพที่ 6 ผลของสารสกัดสังหุส่วนต่างๆ ต่อการเจริญของเซลล์ LX-2 ที่เวลา 24h ข้อมูลแสดงในรูปของ mean $\pm$ SEM จากการทำ 3 ครั้ง

48 h

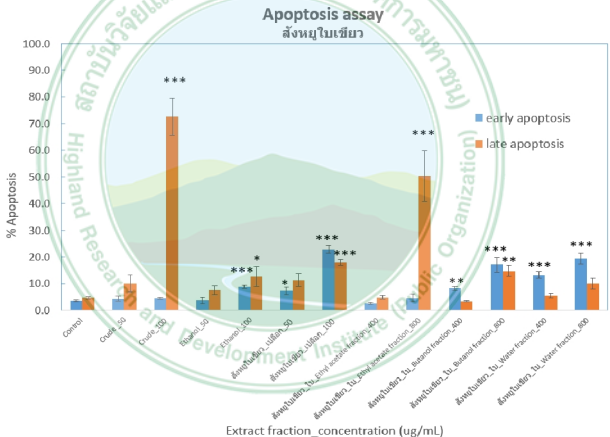
ภาพที่ 7 ผลของการสกัดสังกะสีส่วนต่างๆ ต่อการเจริญของเซลล์ LX-2 ที่เวลา 48 h ข้อมูลแสดงในรูปของ mean±SEM จากการทำ 3 ครั้ง

จากผลการทดลอง Cell proliferation assay (หรือ cytotoxicity assay) สรุปได้ว่า จะนำสารสกัดในความเข้มข้นที่ทำให้เซลล์ตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไปทดสอบ apoptosis assay ต่อไป

4.2.2.2 โดยวิธี Apoptosis analysis

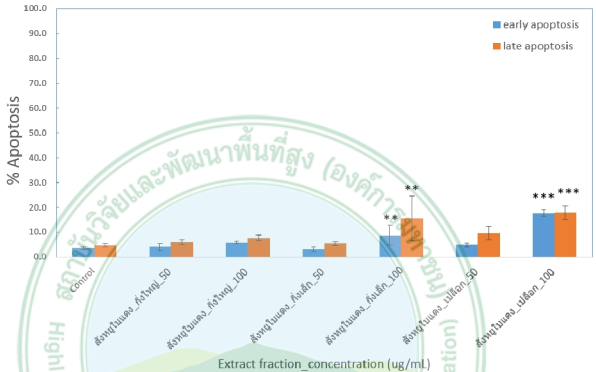
สำหรับสังกะสีขาว จากผลการทดลองพบว่าความเข้มข้นของสารสกัดทุกส่วนที่ความเข้มข้น 25 µg/mL ไม่มีผลต่อการเกิด apoptosis ของเซลล์ LX-2 ส่วนที่ความเข้มข้นของสารสกัด 50 µg/mL จะเริ่มเห็นการเกิด apoptosis ในเซลล์ที่บ่มด้วยสารสกัดที่ 9 สังกะสีในเอทิลอะซิเตต (เปลือก) และเห็นการเกิด apoptosis มากที่สุดที่ความเข้มข้น 100 µg/mL สารสกัดส่วนที่ 11.2 สังกะสีในเอทิลอะซิเตต และสารสกัดส่วนที่ 11.3 สังกะสีในเอทิลอะซิเตต Water fraction จะใช้ความเข้มข้นของสารสกัดที่สูงถึง 400 และ 800 µg/mL จึงจะเห็นการตายของเซลล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่สารสกัดส่วนที่ 11.1 สังกะสีในเอทิลอะซิเตต ไม่มีผลต่อการเกิด apoptosis ของเซลล์นี้

การศึกษาในสังหุยแดงพบว่า สารสกัดที่ 14 สังหุยใบแดง (กิ่งเล็ก) และสารสกัดที่ 15 สังหุยใบแดง (เปลือก) ทำให้เซลล์เกิด apoptosis อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ความเข้มข้น 100 $\mu\text{g/mL}$ ในขณะที่สารสกัดส่วนอื่นๆ ค่าเพิ่มขึ้นไม่ชัดเจน ไม่ต่างจากเซลล์ควบคุม ในการทดลองนี้สารสกัด crude extract และสารสกัดที่ 11.1 สังหุยใบเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction ให้เปอร์เซ็นต์การเกิด apoptosis โดยรวมสูงที่สุด แต่การตายของเซลล์เป็นแบบ late apoptosis สารสกัดที่น่าสนใจได้แก่ สารสกัดที่ 9 สังหุยใบเขียว (เปลือก) สารสกัดส่วนที่ 11.2 สังหุยใบเขียว (ใบ) Butanol fraction สารสกัดส่วนที่ 11.3 สังหุยใบเขียว (ใบ) Water fraction และสารสกัดที่ 15 สังหุยใบแดง (เปลือก) ซึ่งให้ผลการเกิด apoptosis ที่ดี โดยเห็นทั้ง early apoptosis และ late apoptosis ดังผลการทดลองซึ่งแสดงในรูปที่ 8 และ 9 ตามลำดับ

ภาพที่ 8 แสดงผลของสารสกัดสังหุยใบเขียวส่วนต่าง ๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

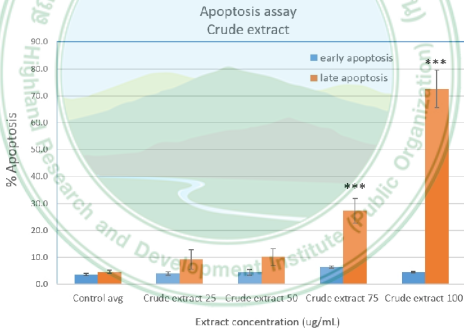
Apoptosis assay สังหุใบแดง

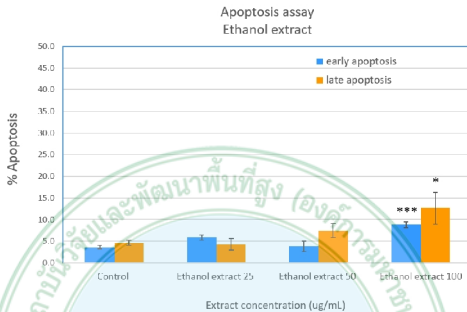
ภาพที่ 9 แสดงผลของสารสกัดสังหุใบแดงส่วนต่าง ๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

จากผลการทดลองพบว่าเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของสารสกัด เซลล์จะมีเปอร์เซ็นต์การเกิด apoptosis มากขึ้น ดังแสดงในภาพที่ 10-18 ในการทดลองนี้สารสกัด crude extract ให้เปอร์เซ็นต์การเกิด apoptosis โดยรวมสูงที่สุด แต่เมื่อดูข้อมูลแยกแยะระหว่าง early apoptosis และ late apoptosis พบว่าเปอร์เซ็นต์ late apoptosis สูงมากถึง 72.5 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอาจจะเกิดจากความเปราะบางของสารสกัดเองทำให้เซลล์เริ่มจะตาย จึงได้สังเกตความเข้มข้นของสารสกัดดูเพื่อจะดูว่าเปอร์เซ็นต์ early apoptosis จะเพิ่มขึ้นหรือไม่ พบว่าที่ความเข้มข้น 75 µg/mL สารสกัด Crude extract ทำให้เซลล์ตายแบบ late apoptosis มากขึ้น 27 เปอร์เซ็นต์ แต่การตายแบบ early apoptosis ยังคงไม่ต่างจากกลุ่มควบคุม (ภาพที่ 10) ส่วนสารสกัด Ethanol จะเห็นการตายแบบ apoptosis ที่ความเข้มข้น 100 µg/mL (ภาพที่ 12) สารสกัดทุกส่วนที่ความเข้มข้น 25 µg/mL จะไม่มีผลต่อการเกิด apoptosis ของเซลล์ LX-2 ส่วนที่ความเข้มข้นของสารสกัด 50 µg/mL จะเริ่มเห็นการเกิด apoptosis อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ในเซลล์ที่บ่มด้วยสารสกัดที่ 9 สังหุใบเขียว (เปลือก) และการเกิด apoptosis จะเห็นได้ชัดเจนที่สุดที่ความเข้มข้น 100 µg/mL (ภาพที่ 12) ในการทดลองนี้สารสกัดส่วนที่ 11.1 สังหุใบเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction มีรูปแบบการเกิด apoptosis คล้าย Crude extract เนื่องจากมีเปอร์เซ็นต์การเกิด late apoptosis ที่สูงมากแต่ไม่มี early apoptosis (ภาพที่ 13) สารสกัดส่วนที่ 11.2 สังหุใบเขียว (ใบ) Butanol fraction ที่ความ

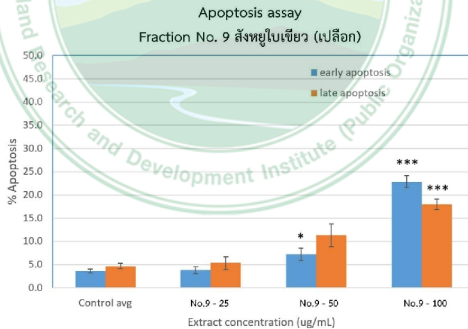
เข้มข้น 400 และ 800 $\mu\text{g/mL}$ ทำให้เซลล์เกิด apoptosis อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 14-15) ในขณะที่ความเข้มข้น 200 $\mu\text{g/mL}$ ค่าไม่ต่างจากเซลล์ควบคุม ส่วนการศึกษาในสิ่งหุ้บแดงพบว่ สารสกัดที่ 14 สิ่งหุ้บแดง (กิ่งเล็ก) สารสกัดที่ 15 สิ่งหุ้บแดง (เปลือก) พบว่ว่ความเข้มข้น 100 $\mu\text{g/mL}$ ทำให้เซลล์เกิดการตายทั้งแบบ early apoptosis และ late apoptosis อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างกัน (ภาพที่ 17-18) สารสกัดที่ให้ผลดีที่สุดในการทดลองได้แก่สารสกัดที่ 9 สิ่งหุ้บเขียว (เปลือก) และสารสกัดที่ 15 สิ่งหุ้บแดง (เปลือก) ซึ่งให้ผลก่การเกิด apoptosis ที่ดี โดยเห็นทั้ง early apoptosis และ late apoptosis โดยสารสกัดที่ 9 สิ่งหุ้บเขียว (เปลือก) เน้นยว่ว่ให้เซลล์เกิดการตายแบบ early apoptosis โดดเด่นกว่าสารสกัดอื่น ส่วนสารสกัดที่ 11.2 และ 11.3 ที่ความเข้มข้นขนาดสูง 800 $\mu\text{g/mL}$ ก็เป็นส่วนที่น่าสนใจเนื่องจากทำให้เซลล์เกิดการตายทั้งแบบ early apoptosis และ late apoptosis ได้เช่นเดียวกับสารสกัดส่วนที่ 9 และ 15 ส่วนสารสกัดที่ 13 สิ่งหุ้บแดง (กิ่งใหญ่) ไม่ทำให้เซลล์เกิดการตายแบบ apoptosis เลย (ภาพที่ 16) ส่วนผลการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การตายแบบ apoptosis ของสารสกัดสิ่งหุ้บเขียวและสิ่งหุ้บแดงส่วนต่างๆ แสดงในภาพที่ 19-22

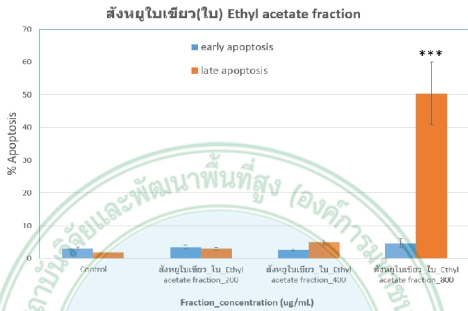
ภาพที่ 10 แสดงผลของสารสกัดสิ่งหุ้บ Crude extract ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

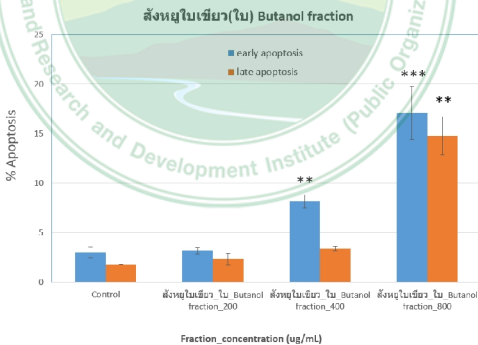
ภาพที่ 11 แสดงผลของสารสกัดสังหยู Ethanol extract ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

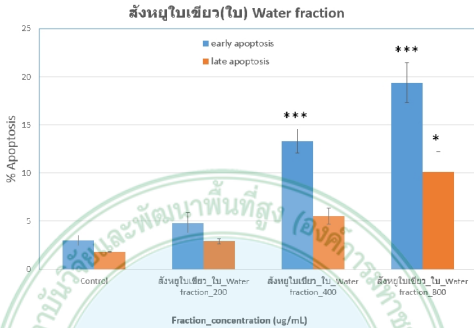
ภาพที่ 12 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 9 สังหยูเขียว (เปลือก) ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

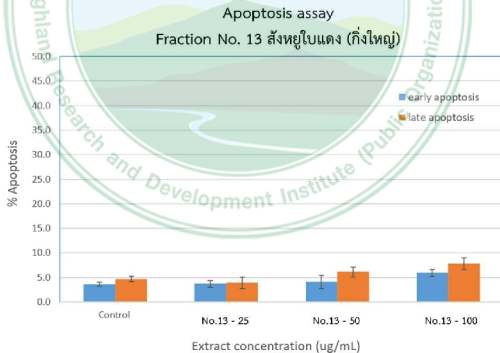
ภาพที่ 13 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 11.1 สังหยาเอซีตา (ใบ) Ethyl acetate fraction ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

ภาพที่ 14 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 11.2 สังหยาเอซีตา (ใบ) Butanol fraction ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

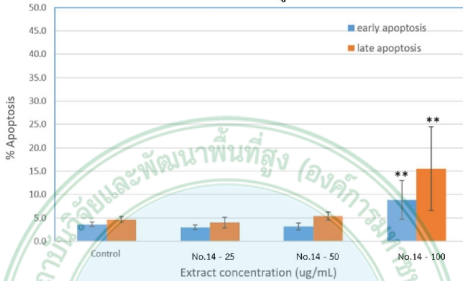
ภาพที่ 15 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 11.3 สังหุใบเขียว (ใบ) Water fraction ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

ภาพที่ 16 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 13 สังหุใบแดง (กิ่งใหญ่) ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

Apoptosis assay

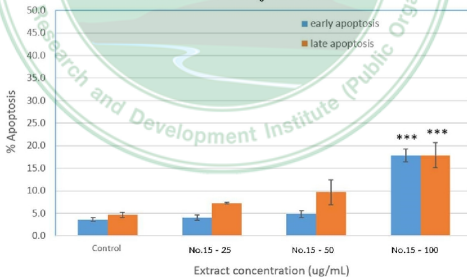
Fraction No. 14 ส้มหยูใบแดง (กิ่งเล็ก)

ภาพที่ 17 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 14 ส้มหยูใบแดง (กิ่งเล็ก) ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

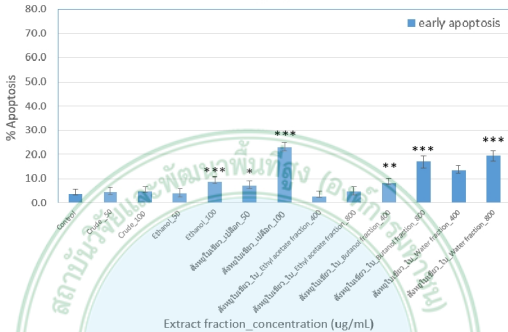
Apoptosis assay

Fraction No. 15 ส้มหยูใบแดง (เปลือก)

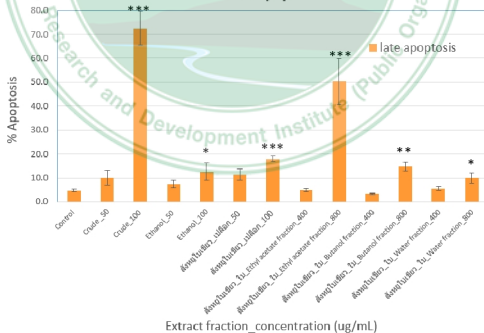
ภาพที่ 18 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 15 ส้มหยูใบแดง (เปลือก) ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis

สังหยูใบเขียว Early poptosis

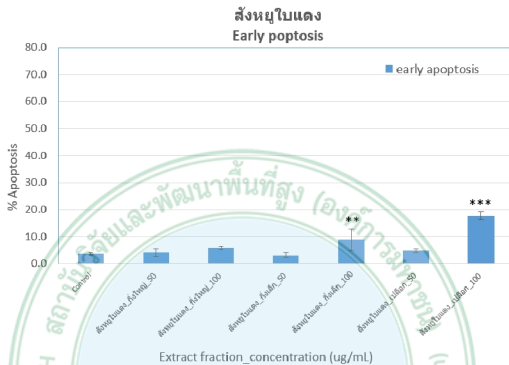

ภาพที่ 19 แสดงผลของสารสกัดสังหยูใบเขียวส่วนต่างๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ early apoptosis

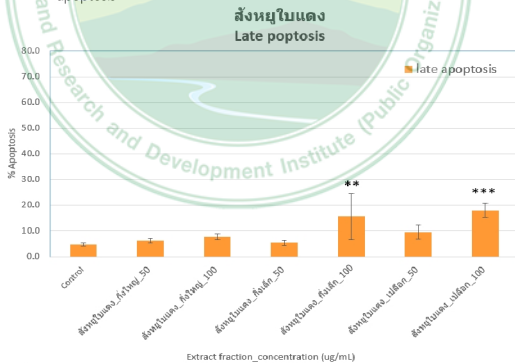
สังหยูใบเขียว Late poptosis

ภาพที่ 20 แสดงผลของสารสกัดสังหยูใบเขียวส่วนต่างๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ late apoptosis

ภาพที่ 21 แสดงผลของสารสกัดสังหุใบแดงส่วนต่างๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ early apoptosis

ภาพที่ 22 แสดงผลของสารสกัดสังหุใบแดงส่วนต่างๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ late apoptosis

4.3 ศึกษาองค์ประกอบทางเคมี ปีที่ 1 (รอบที่ 2)

การศึกษาลักษณะองค์ประกอบทางเคมีด้วยเทคนิค Thin layer chromatography ของส่วนสกัดที่ให้ฤทธิ์ที่ดี (ในปีนี้)

ในการศึกษาทำการเปรียบเทียบรูปแบบขององค์ประกอบทางเคมีในตัวอย่างดังนี้

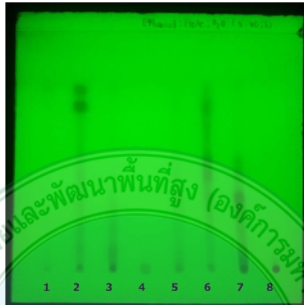
1. สารสกัดน้ำของรากปมจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของรากปมจากสังหยูใบเขียว
5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว

เนื่องจากผลการศึกษาเบื้องต้น ส่วนสกัดที่ให้ฤทธิ์ที่ดีคือ สารสกัดที่ 9 สังหยูใบเขียว (เปลือก) สารสกัดที่ 15 สังหยูใบแดง (เปลือก) แต่เนื่องจากการใช้ใบชุมชน ส่วนรากปมและใบ เป็นส่วนที่มีการนำไปใช้ จึงนำมาศึกษาเพิ่มเติม โดยทำการสกัดแยกด้วย partition technique โดยใช้ความแตกต่างของขั้วของตัวทำละลาย สารสกัดแต่ละส่วนที่ได้ จึงนำมาตรวจสอบด้วย TLC ซึ่งขณะยังไม่ทราบชนิดสาร จึงเป็นเพียงการจัดทำ TLC chromatogram เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบขององค์ประกอบทางเคมีของแต่ละส่วนเท่านั้น ในการตรวจสอบใช้ UV 254, 366 nm และฉีดพ่นด้วยน้ำยาฉีดพ่น

โดยใช้สภาวะที่ใช้ มีรายละเอียด ดังนี้

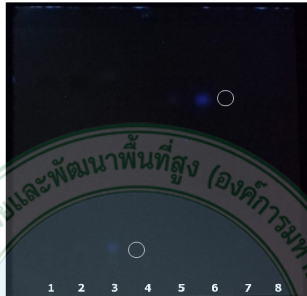
สภาวะที่ 1

Stationary phase	Silica gel GF254 (Merk®)
Mobile phase	Ethanol : Ethyl acetate : H ₂ O (5 : 40 : 5)
Detection	UV ที่ความยาวคลื่น 254 366 nm และฉีดพ่นด้วย anisaldehyde in H ₂ SO ₄ และ Natural product reagent

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
ตรวจสอบภายใต้ UV ที่ความยาวคลื่น 254 nm

1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของ
ของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำ
จากสังหยูใบเขียว

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
ภายใต้ UV ที่ความยาวคลื่น 366 nm

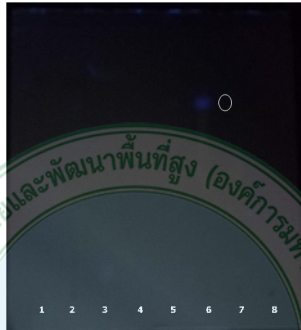
1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำจากสังหยูใบเขียว

การตรวจสอบภายใต้ UV 366 ในส่วนสกัดหมายเลข 3, 6 พบการเรืองแสงสีฟ้า-น้ำเงิน

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
 ฉีดพ่นด้วย anisaldehyde in H₂SO₄

1. สารสกัดน้ำของรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของ
ของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำ
จากสังหยูใบเขียว

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
 ฉีดพ่นด้วย Natural product reagent และส่อง UV ที่ความยาวคลื่น 366 nm

1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำจากสังหยูใบเขียว

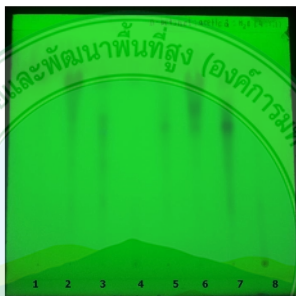
ภายหลังการฉีดพ่นด้วย Natural product reagent และส่องด้วย UV 366 nm ในส่วนสกัดหมายเลข 6 พบการเรืองแสงสีฟ้า-น้ำเงิน ที่เด่นชัด

จากการทำ TLC ในสภาวะที่ 1 เป็นการเปรียบองค์ประกอบของสารในกลุ่มที่มีขั้วต่ำ-ปานกลาง จะพบว่าแต่ละส่วนสกัดมีรูปแบบองค์ประกอบที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน แสดงว่าในการสกัดแยก มีประสิทธิภาพในการแยกที่ดี ซึ่งหากผลการทดสอบฤทธิ์ทราบถึงส่วนที่ให้ฤทธิ์ที่ดีที่สุดน่าจะเป็นข้อมูลในการติดตามที่ชัดเจนขึ้น

สำหรับสภาวะที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบองค์ประกอบของสารที่มีความเป็นขั้วที่สูงขึ้น สภาวะที่ใช้มีรายละเอียด ดังนี้

สภาวะที่ 2

Stationary phase	Silica gel GF254 (Merk®)
Mobile phase	n-butanol : acetic acid : H ₂ O (4 : 1 : 1)
Detection	UV ที่ความยาวคลื่น 254 366 nm และฉีดพ่นด้วย anisaldehyde in H ₂ SO ₄ และ Natural product

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
ภายใต้ UV ที่ความยาวคลื่น 254 nm

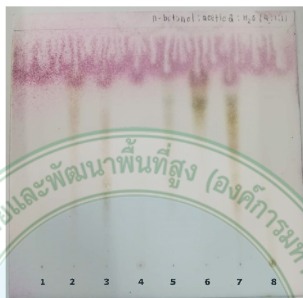
1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของ
ของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำ
จากสังหยูใบเขียว

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
ภายใต้ UV ที่ความยาวคลื่น 366 nm

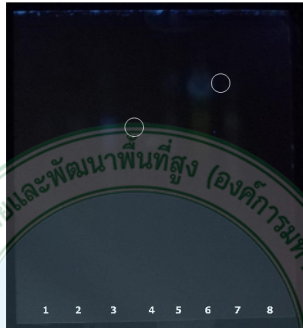
1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากรากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของ
ของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำ
จากสังหยูใบเขียว

การตรวจสอบภายใต้ UV 366 ในส่วนสกัดหมายเลข 3, 6 พบการเรืองแสงสีฟ้า-น้ำเงิน

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
 ฉีดพ่นด้วย anisaldehyde in H_2SO_4

1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของ
ของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำ
จากสังหยูใบเขียว

TLC chromatogram ของสารสกัดจากรากปมและใบสังหยูใบเขียว
 ฉีดพ่นด้วย Natural product และส่อง UV ที่ความยาวคลื่น 366 nm

1. สารสกัดน้ำจากรากปมจากสังหยูใบเขียว	5. สารสกัดน้ำของใบจากสังหยูใบเขียว
2. ส่วนสกัดที่ 5-1 (n-hexane fraction)	6. ส่วนสกัดที่ 11-1 (n-hexane fraction)
3. ส่วนสกัดที่ 5-2 (ethyl acetate fraction)	7. ส่วนสกัดที่ 11-2 (ethyl acetate fraction)
4. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำของ
ของใบรากปมจากสังหยูใบเขียว	8. Aq. Alcohol fraction จากสารสกัดน้ำ
จากสังหยูใบเขียว

ภายหลังการฉีดพ่นด้วย Natural product reagent และส่องด้วย UV 366 nm ในส่วนสกัด
 หมายเลข 3, 6 พบการเรืองแสงสีฟ้า-น้ำเงิน ที่เด่นชัด

จากการทำ TLC ในสภาวะที่ 2 เป็นการเปรียบองค์ประกอบของสารในกลุ่มที่มีขั้วปานกลาง-
 ค่อนข้างสูง จะพบว่าแต่ละส่วนสกัดมีรูปแบบองค์ประกอบที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

4.4 ศึกษาฤทธิ์ต่อการเกิดออกซิเดชัน และฤทธิ์ต่อเซลล์ตับเพาะเลี้ยง (*in vitro*) (รอบที่ 2)

จากผลการทดลองในครั้งก่อนพบว่าสารสกัดสังหุที่มีแนวโน้มให้ฤทธิ์ต้านออกซิเดชันและเหนี่ยวนำให้เกิดการตายแบบ apoptosis ที่ดีได้แก่สารสกัดส่วนที่ 9 สังหุใบเขียว (เปลือก) และ 15 สังหุใบแดง (เปลือก) แต่เนื่องจากมีความคลาดเคลื่อนเรื่อง number ของสารสกัดทำให้มีการสกัดสารส่วนที่ 5 สังหุใบเขียว (รากปม) และสารส่วนที่ 11 สังหุเขียว (ใบ) มาแทน สารที่ได้รับมามี 6 fractions ได้แก่

1. สารสกัดส่วน 5.1 สังหุเขียว (รากปม) Ethyl acetate fraction
2. สารสกัดส่วน 5.2 สังหุเขียว (รากปม) Butanol fraction
3. สารสกัดส่วน 5.3 สังหุเขียว (รากปม) Water fraction
4. สารสกัดส่วน 11.1 สังหุเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction
5. สารสกัดส่วน 11.2 สังหุเขียว (ใบ) Butanol fraction
6. สารสกัดส่วน 11.3 สังหุเขียว (ใบ) Water fraction

ผลการศึกษาฤทธิ์ antioxidant activity ของสารสกัดจากส่วนต่างๆ ของสังหุ

จากผลการทดลอง DPPH assay พบว่าสารสกัดทุกส่วนมีค่า IC_{50} ที่ต่างจากสาร gallic acid อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามพบว่าเมื่อเปรียบเทียบในสารแต่ละส่วนพบว่าสารสกัดส่วน 5.1 สังหุเขียว (รากปม) Ethyl acetate fraction สารส่วน 5.2 สังหุเขียว (รากปม) Butanol fraction สารส่วน 11.1 สังหุเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction สารส่วน 11.2 สังหุเขียว (ใบ) Butanol fraction ให้ฤทธิ์ต้านออกซิเดชันที่ดีในการทดลองนี้ สารสกัดส่วน 11.3 สังหุเขียว (ใบ) Water fraction ให้ฤทธิ์ต้านออกซิเดชันที่ด้อยลงมาจากสารสกัดส่วน 5.1, 5.2, 11.1 และ 11.2 โดยสารสกัดส่วน 11.3 นี้มีค่า IC_{50} 68.8 ± 10.9 $\mu\text{g/mL}$ ส่วนสารสกัด 5.3 สังหุเขียว (รากปม) Water fraction ให้ผลไม่ดีเท่าส่วนอื่นโดยมีค่า IC_{50} เท่ากับ 398 $\mu\text{g/mL}$

ผลการทดลอง Superoxide radical assay พบว่าสารส่วน 5.1 สังหุเขียว (รากปม) Ethyl acetate fraction สารส่วน 5.2 สังหุเขียว (รากปม) Butanol fraction สารส่วน 11.1 สังหุเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction สารส่วน 11.2 สังหุเขียว (ใบ) Butanol fraction ให้ฤทธิ์ต้านออกซิเดชันที่ดีในการทดลองนี้ โดยให้ค่า IC_{50} ไม่แตกต่างจาก gallic acid ส่วนสารสกัด 5.3 สังหุเขียว (รากปม) Water fraction และสารสกัดส่วน 11.3 สังหุเขียว (ใบ) Water fraction ให้ค่า IC_{50} 806.4 และ 80.6 $\mu\text{g/mL}$ ตามลำดับ ซึ่งค่าที่ได้ต่างจาก gallic acid อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาฤทธิ์ Antioxidant activity ของสังหุ รอบ 2

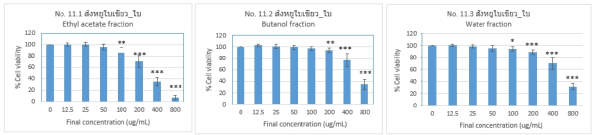
Fractions	IC ₅₀ (µg/mL)	
	DPPH assay	Superoxide radical assay
5.1 สังหุเขียว (รากปม) Ethyl acetate fraction	20.6 ± 1.1 ***	49.3 ± 3.4
5.2 สังหุเขียว(รากปม) Butanol fraction	27.8 ± 0.9 ***	55.6 ± 3.0
5.3 สังหุเขียว(รากปม) Water fraction	398.2 ± 37.8 ***	806.4 ± 26.5 ***
11.1 สังหุเขียว(ใบ) Ethyl acetate fraction	35.3 ± 2.1 ***	49.7 ± 3.0
11.2 สังหุเขียว(ใบ) Butanol fraction	45.7 ± 0.7 ***	47.4 ± 2.4
11.3 สังหุเขียว(ใบ) Water fraction	68.8 ± 10.9 ***	80.6 ± 9.7 *
Gallic acid	2.7 ± 0.01	23.18 ± 3.9

จากผลการทดลองที่ได้สารสกัดส่วนที่น่าสนใจที่จะนำไปศึกษาต่อคือ fraction 5.1 สังหุเขียว (รากปม) Ethyl acetate fraction สารสกัด 5.2 สังหุเขียว(รากปม) Butanol fraction สารสกัด 11.1 สังหุเขียว(ใบ) Ethyl acetate fraction สารสกัด 11.2 สังหุเขียว (ใบ) Butanol fraction แต่เนื่องจากในงานวิจัยต้องการสารสกัดส่วนที่ใช้แทนรากและใบ traditional use ของพืชนี้ ก็มีการใช้เป็นหลักจึงได้เลือกสารสกัดสังหุส่วน 11 สังหุเขียว(ใบ) มาทดลองต่อ โดยสารที่ได้นำมาทดลองต่อได้แก่ สารสกัด No. 11.1 Ethyl acetate fraction สารสกัด 11.2 Butanol fraction และ สารสกัด 11.3 water fraction

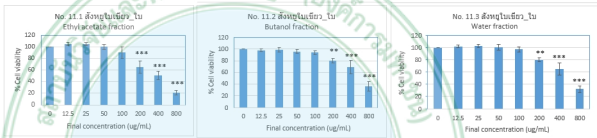
ผลการทดลอง Cell proliferation assay

ที่เวลา 24 ชั่วโมงหลังจากบ่มเซลล์กับสารสกัดสังหุส่วนต่างๆ พบว่าความเข้มข้นของสารสกัดที่ทำให้เซลล์เกิดการตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือสาร No.11.1 Ethyl acetate fraction และสาร 11.3 water fraction ที่ ความเข้มข้น 100-800 µg/mL และสารสกัดส่วนที่ 11.2 ทำให้เซลล์ตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ความเข้มข้น 200-800 µg/mL โดยการตายของเซลล์จะเป็นแบบ concentration response ดังผลการทดลองที่แสดงในรูปที่ 23 ส่วนผลการทดลองที่เวลา 48 ชั่วโมงแสดงในรูปที่ 2 พบว่าสารสกัดสังหุทั้งสามส่วนได้แก่ No. 11.1 Ethyl acetate fraction สารสกัด 11.2 Butanol fraction และ สารสกัด 11.3 water fraction ที่ความเข้มข้น 200-800 µg/mL ทำให้เซลล์ตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (รูปที่ 24)

จากผลการทดลองจึงเลือกใช้ความเข้มข้นของสารสกัดที่ทำให้เซลล์ตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่สารสกัด 11.1 Ethyl acetate fraction และสาร 11.3 water fraction ที่ความเข้มข้น 100-800 µg/mL และสารสกัดส่วนที่ 11.2 ความเข้มข้น 200-800 µg/mL ไปทำการศึกษาคือ

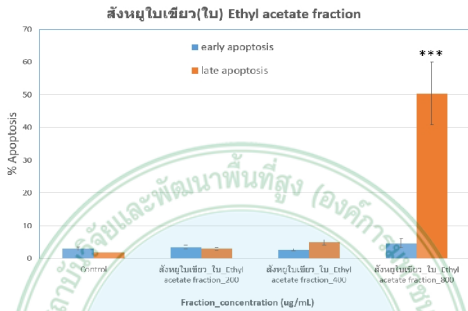
รูปที่ 23 ผลของสารสกัดสังหุส่วนต่างๆ ต่อการเจริญของเซลล์ LX-2 ที่เวลา 24h ข้อมูลแสดงในรูปของ mean±SEM จากการทำ 3 ครั้ง (รอบ 2)

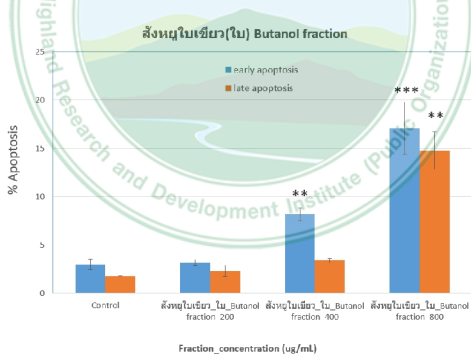
รูปที่ 24 ผลของสารสกัดสังหุส่วนต่างๆ ต่อการเจริญของเซลล์ LX-2 ที่เวลา 48h ข้อมูลแสดงในรูปของ mean±SEM จากการทำ 3 ครั้ง (รอบ 2)

ผลการทดลอง Apoptosis analysis

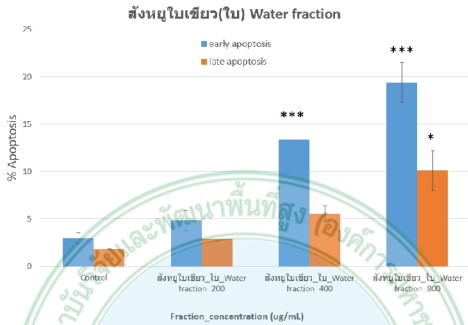
ผลการทดลองที่ได้จาก cell proliferation assay ได้เลือกความเข้มข้นของสารสกัดที่เริ่มทำให้เกิดการตายของเซลล์มาทดสอบ พบว่าสารสกัด 11.1 สังหุเขียว (ใบ) Ethyl acetate fraction ที่ความเข้มข้น 200 และ 400 µg/mL ไม่ทำให้เกิดการตายของเซลล์ LX-2 ความเข้มข้นที่ทำให้เซลล์มีการตายแบบ apoptosis คือที่ความเข้มข้น 800 µg/mL โดยพบการตายของเซลล์แบบ late apoptosis ดังแสดงในรูปที่ 24 ส่วนสารสกัด 11.2 สังหุเขียว (ใบ) Butanol fraction ที่ความเข้มข้น 400 µg/mL ทำให้เซลล์เกิดการตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการตายของเซลล์เป็นแบบ early apoptosis โดยเซลล์มีเปอร์เซ็นต์การตายเท่ากับ 8 % แต่ไม่พบการตายแบบ late apoptosis ส่วนที่ความเข้มข้น 800 µg/mL จะเห็นการตายของเซลล์ทั้งแบบ early apoptosis และ late apoptosis ที่ 17 % และ 14 % ตามลำดับ (รูปที่ 25) สารสกัด 11.3 สังหุเขียว (ใบ) Water fraction มีลักษณะการเกิด apoptosis คล้ายที่พบใน fraction 11.2 โดยที่ความเข้มข้น 400 µg/mL ทำให้เซลล์เกิดการตายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการตายของเซลล์เป็นแบบ early apoptosis พบเปอร์เซ็นต์การตายเท่ากับ 13 % ส่วนที่ความเข้มข้น 800 µg/mL จะเห็นการตายของเซลล์ทั้งแบบ early apoptosis และ late apoptosis โดยเซลล์มีเปอร์เซ็นต์การตาย 19 % และ 10 % (รูปที่ 26) ตามลำดับ ซึ่ง fraction ที่น่าสนใจที่จะนำไปศึกษาต่อได้แก่สารสกัดส่วน 11.3 สังหุเขียว(ใบ) water fraction เนื่องจากมีการเหนี่ยวนำให้เซลล์เกิด early apoptosis และ late apoptosis แต่มีส่วน early apoptosis โดดเด่น (รูปที่ 27) และมีฤทธิ์ต้านออกซิเดชันที่ดี

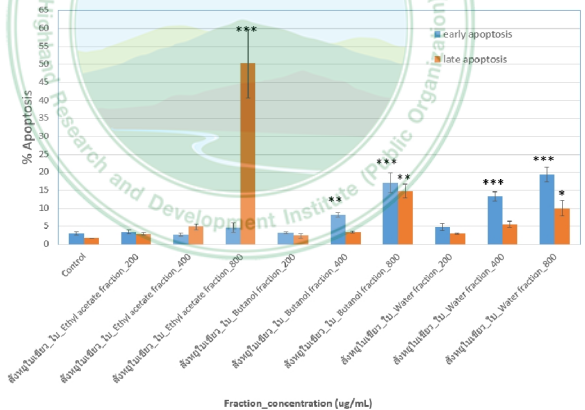
รูปที่ 25 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 11.1 สังหยาเอซีตา (ใบ) Ethyl acetate fraction ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis (รอบ 2)

รูปที่ 26 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 11.2 สังหยาเอซีตา (ใบ) Butanol fraction ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis (รอบ 2)

รูปที่ 27 แสดงผลของสารสกัดส่วนที่ 11.3 สังหุใบเขียว (ใบ) Water fraction ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis (รอบ 2)

รูปที่ 28 แสดงผลของสารสกัดสังหุส่วนต่างๆ ต่อการตายของเซลล์ LX-2 แบบ apoptosis (รอบ 2)

4.5 ศึกษาองค์ประกอบทางเคมี ปีที่ 1 (รอบที่ 3)

ในการศึกษาข้างต้น พบว่าส่วนเปลือกของสังหยูให้ผลการทดสอบที่ดี จึงทำการศึกษาเพิ่มเติม โดยทำการสกัดส่วนเปลือก โดยนำเปลือกต้นของสังหยูบดหยาบ 600 กรัม นำไปต้มด้วยน้ำ สารสกัดที่ได้ นำมากรอง ทำให้เข้มข้น ให้ได้ % Brix ประมาณ 3 % แล้วนำมารองด้วยผ้าขาวบาง จากนั้นเติม Cab-O-Sil 1.25 % w/v เขย่าให้เข้ากันนำไปพ่นแห้ง ด้วยสภาวะ ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ BUCHI Mini Spray dryer B-290

Inlet = 140 °C

Outlet = 90 °C

Aspirator = 100%

Pump = 30%

Nozzle cleaner = 2

พบว่าได้ผงสารสกัด 54.06 กรัม ซึ่งสารสกัดที่ได้ จะนำไปทดสอบฤทธิ์ต่อไป

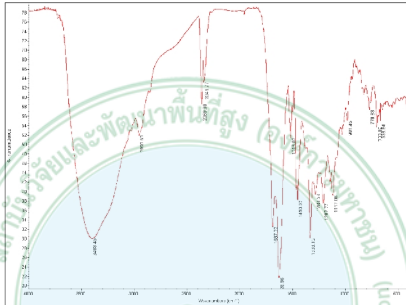
หมายเหตุ ผลการทดลองสำหรับเปลือกต้น ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ เนื่องจากดำเนินการต่อเนื่อง จากผลการทดสอบฤทธิ์เบื้องต้น

สำหรับผลการศึกษาทางเคมีเพิ่มเติมของส่วนสกัดจากรากบมและใบ ที่ผ่านการสกัดแยก ได้นำไปศึกษารูปแบบขององค์ประกอบทางเคมีด้วย IR เพื่อเป็นข้อมูลในด้านเอกลักษณ์ทางเคมี ซึ่งผลที่ได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของรูปแบบองค์ประกอบทางเคมีที่ต่างกันของแต่ละส่วนสกัด ซึ่งข้อมูลของ IR fingerprint สามารถใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการศึกษาความคงตัวต่อไป

FT-IR สารสกัดสังหยา

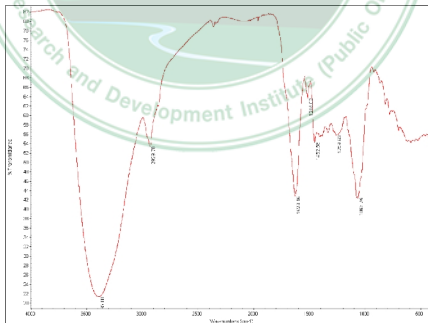
5-1 สังกหยาใบเขียวส่วนรากปม (Ethyl acetate fraction)

ความเข้มข้นที่ใช้ : 20.2 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

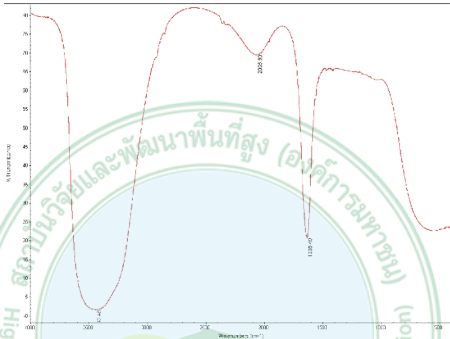
5-2 สังกหยาใบเขียวส่วนรากปม (n-Butanol fraction)

ความเข้มข้นที่ใช้ : 20.1 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

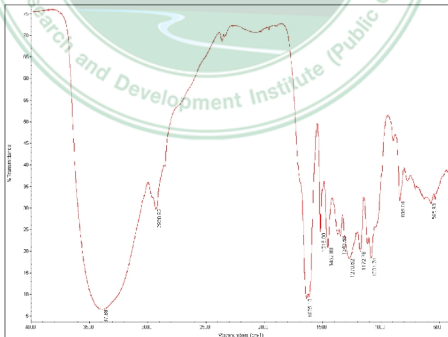
5-3 สังกะไฮโซลิวส่วนรากปม (Aq.H₂O fraction)

ความเข้มข้นที่ใช้ : 20.1 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

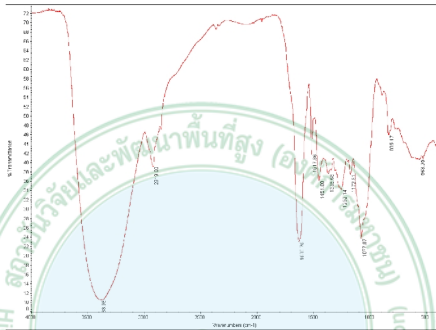
11-1 สังกะไฮโซลิวส่วนใบ (Ethyl acetate fraction)

ความเข้มข้นที่ใช้ : 20.6 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

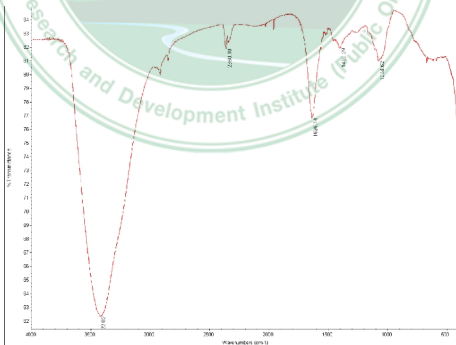
11-2 สัมฤทธิ์ใบเขียวส่วนใบ (*n*-Butanol fraction)

ความเข้มข้นที่ใช้ : 20.6 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

11-3 สัมฤทธิ์ใบเขียวส่วนใบ (Aq.H₂O fraction)

ความเข้มข้นที่ใช้ : 20.2 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

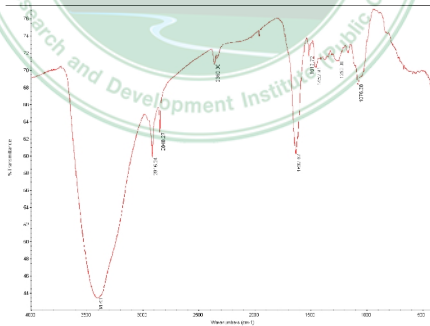
สารสกัดน้ำส่วนใบของสังหย

ความเข้มข้นที่ใช้ : 51.7 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

สารสกัดน้ำส่วนรากปมของสังหย

ความเข้มข้นที่ใช้ : 50.9 mg/ml ละลายด้วย Ab.Ethanol

4.7 ศึกษาฤทธิ์ด้านพิษสารเคมีฆ่าแมลงของสมุนไพรกลุ่มขับสารพิษในสัตว์ทดลอง (*in vivo*)

ทั้งนี้หากผลการทดสอบฤทธิ์ต่อการเกิดออกซิเดชันและฤทธิ์ต่อเซลล์ตับเพาะเลี้ยง (ข้อ 4.2) ได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร จะไม่มีการดำเนินการศึกษาฤทธิ์ด้านพิษสารเคมีฆ่าแมลง

ในขณะนี้จากการศึกษาฤทธิ์ของส่วนสกัด 15 ตัวอย่าง พบว่าสารสกัดส่วนใบและเปลือกมีแนวโน้มที่มีฤทธิ์ที่ดีและอาจสามารถใช้ทดแทนส่วนรากปมได้เมื่อเข้าสู่เชิงพาณิชย์ แต่อย่างไรก็ตามในขณะนี้ยังไม่สามารถระบุได้ว่าสารสำคัญที่จะใช้ควบคุมสารสกัดมีอยู่ในใบหรือเปลือกและมากน้อยเท่าใด ในขณะที่รายงานนี้ผู้วิจัยยังคงทดสอบหาส่วนสกัดที่มีฤทธิ์จากใบและเปลือกอยู่เพื่อตัดสินใจจะนำสารสกัดส่วนใดไปทดสอบในสัตว์ทดลองเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญสำหรับการศึกษาฤทธิ์ด้านพิษสารเคมีฆ่าแมลงในสัตว์ทดลอง ซึ่งจากการศึกษาฤทธิ์ของสารสกัด 15 ตัวอย่าง ยังไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าส่วนสกัดที่ได้ทดสอบทั้งหมดมีฤทธิ์ที่เหมาะสมที่จะศึกษาในสัตว์ทดลอง ด้วยข้อจำกัดด้านจริยธรรมการวิจัย วัตถุประสงค์ และขอบเขตการวิจัย งานส่วนนี้จึงน่าจะไปรวมในโครงการวิจัยในระยะต่อไป เมื่อมีผลการทดสอบที่ชัดเจน

4.8 ศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (180 วัน) ในสัตว์ทดลองของสารสกัดสังหุใบเขียว

จากการสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั่วไปและอาการของหนูแรทเพศเมียและเพศผู้ที่ได้รับการป้อนสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียว ขนาดต่างๆ ทุกวันตลอดระยะเวลา 180 วัน ไม่มีพฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากกลุ่มควบคุม ลักษณะการกินอาหารเมื่อมาตรฐานและน้ำหนัก รวมทั้งการขับถ่ายของหนูแรทไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม และไม่พบการตายของหนูแรททุกกลุ่ม

การประเมินน้ำหนักตัวของหนูแรทเพศเมียและเพศผู้ที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียว แสดงในตารางที่ 9 พบว่า ในวันที่ 60 หนูแรทเพศเมียกลุ่มติดตามผลกลุ่มควบคุม มีน้ำหนักตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับหนูแรทกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$) ส่วนน้ำหนักตัวของหนูแรทเพศผู้กลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียวขนาด 3750 และ 1250 mg/kg น้ำหนักตัว มีน้ำหนักตัวในวันที่ 14 ลดลง และในวันที่ 60 และ 90 หนูกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียวขนาด 750 และ 250 mg/kg น้ำหนักตัวและสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียวขนาด 3750 และ 1250 mg/kg น้ำหนักตัว มีน้ำหนักตัวลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับหนูแรทกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$)

น้ำหนักอวัยวะภายในของหนูแรทเพศเมียและเพศผู้แสดงผลในตารางที่ 10 และ 11 ตามลำดับ พบว่าหนูแรทเพศเมียหนูกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียวขนาด 750 และ 250 mg/kg น้ำหนักตัว มีน้ำหนักสมองลดลง หนูกลุ่มติดตามผลกลุ่มควบคุมมีน้ำหนักหัวใจและตับเพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มติดตามผลสารสกัดมีน้ำหนักตับและไตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$) ส่วนหนูแรทเพศผู้พบว่า กลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียวขนาด 750 และ 250 mg/kg และสารสกัดรากใหญ่สังหุใบเขียวขนาด 3750 และ 1250 mg/kg น้ำหนักตัว กลุ่มติดตามผลกลุ่มควบคุม และกลุ่มติดตามผลสารสกัด มีน้ำหนักสมองลดลง ส่วนกลุ่มติดตามผลกลุ่มควบคุมมีน้ำหนักม้ามลดลง ส่วนกลุ่มติดตามผลสารสกัดมีน้ำหนักตับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$)

ค่าโลหิตวิทยาของหนูแรทเพศเมียแสดงผลในตารางที่ 12 พบว่าหนูแรทกลุ่มติดตามผลกลุ่มควบคุม มีจำนวนเม็ดเลือดแดง (Red blood cell, RBC) ค่าฮีโมโกลบิน (Hemoglobin, Hb) และค่า

ความเข้มข้นของเม็ดเลือดแดงอัดแน่นหรือค่าฮีมาโตคริต (Hematocrit, Hct) เพิ่มขึ้น กลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียวขนาดกลาง 750 และ 250 mg/kg น้ำหนักตัว มีปริมาณเม็ดเลือดแดงโดยเฉลี่ย (Mean corpuscular volume, MCV) และปริมาณเฉลี่ยของฮีโมโกลบินในเม็ดเลือดแดง (Mean corpuscular hemoglobin, MCH) เพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียวขนาดสูง 3750 และ 1250 mg/kg น้ำหนักตัว และกลุ่มติดตามผลสารสกัด มีค่า Hematocrit เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$) ค่าโลหิตวิทยาของหนูแรพเพตเมียแสดงผลในตารางที่ 13 ส่วนหนูแรพเพตผู้ พบว่า กลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียวขนาดต่ำ 150 และ 50 mg/kg น้ำหนักตัว มีค่า MCH เพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มติดตามผลสารสกัดมีค่า RBC ลดลง และมีค่า MCH ลดลง

สำหรับค่าการนับแยกเม็ดเลือดขาวของหนูแรพเพตเมียแสดงผลในตารางที่ 14 พบว่าหนูกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียวทุกกลุ่ม และกลุ่มติดตามผลกลุ่มควบคุม มีค่าเอโอซิโนฟิล (Eosinophi) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$) ส่วนค่าการนับแยกเม็ดเลือดขาวของหนูแรพเพตผู้แสดงผลในตารางที่ 15 ไม่พบความแตกต่างทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$)

ค่าเคมีคลินิกในเลือดของหนูแรพเพตเมียแสดงผลในตารางที่ 16 พบว่าหนูแรพเพตเมียกลุ่มติดตามกลุ่มควบคุม และกลุ่มติดตามผลสารสกัดที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียวขนาดสูง 3750 และ 1250 mg/kg น้ำหนักตัวมีค่ายูเรียไนโตรเจนในเลือด (Blood Urea Nitrogen, BUN) และบิลิรูบินรวม (Total bilirubin) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$) สำหรับค่าเคมีคลินิกในเลือดของหนูแรพเพตผู้แสดงผลในตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียวขนาดสูง 3750 และ 1250 mg/kg น้ำหนักตัว มีเอนไซม์ Serum glutamic-oxaloacetic transaminase (SGOT) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$) ส่วนกลุ่มติดตามผลสารสกัดมีค่าโปรตีนรวม (Total protein) เพิ่มขึ้น และมีค่าบิลิรูบินรวม (Total bilirubin) ไตรคริบิลูบิน (Direct bilirubin) และเอนไซม์ SGOT ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ($p < 0.05$)

การผ่าพิสูจน์ซากและสังเกตพยาธิสภาพด้วยตาเปล่าของอวัยวะภายในของหนูแรพเพตทั้งเพศเมียและเพศผู้ที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว ได้แก่ ปอด หัวใจ ตับ ม้าม ต่อมหมวกไต ไต กระเพาะอาหาร ลำไส้ส่วนต้น ลำไส้เล็ก ต่อมไทมัส กล้ามเนื้อและเส้นประสาท ตา สมอง รังไข่ มดลูก อังทะ เอพิไดมัส และกระดุกสันหลังไม่พบความผิดปกติใดๆ ทั้งขนาด รูปร่างและสีของอวัยวะเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ส่วน การศึกษาทางพยาธิวิทยาของอวัยวะภายในของหนูแรพเพตไม่พบความผิดปกติใดที่แสดงให้เห็นถึงการทำลายเนื้อเยื่อต่างๆ ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว โดยไม่พบการตายของเซลล์สมอง เนื้อปอดอยู่ในลักษณะปกติ ไม่พบว่ามีเลือดออกหรือการสัคหลังอุดตัน ไม่พบการอักเสบหรือตายของเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจ เนื้อเยื่อตับปกติไม่พบการตายของเซลล์ตับ ไม่พบการทำลายของเซลล์ม้ามและตับอ่อน ต่อมหมวกไตชั้นนอกและชั้นในแยกจากกันชัดเจน เซลล์เนื้อเยื่อไม่มีลักษณะปกติ อังทะ เอพิไดมัส รังไข่และมดลูกปกติ ภาพที่ 11

ตารางที่ 10 น้ำหนักตัวของหนูแรพเทเมียและเพศผู้ในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยาใบเขียว

กลุ่ม	ขนาดของสาร ทดลองที่ใช้ (mg/kg)	น้ำหนักตัว (g)					
		วันที่ 1	วันที่ 14	วันที่ 30	วันที่ 60	วันที่ 90	วันที่ 180
เพศผู้							
ควบคุม	-	182.00 ± 5.17	231.50 ± 9.72	262.00 ± 2.71	334.00 ± 7.14	365.50 ± 6.73	372.00 ± 13.67
ติดตามผลควบคุม	-	181.00 ± 6.96	221.00 ± 4.30	263.00 ± 7.18	331.00 ± 13.17	359.00 ± 16.91	377.00 ± 12.81
สารสกัดรากใหญ่	150, 50	181.00 ± 5.10	221.00 ± 2.33	258.00 ± 3.35	320.50 ± 6.12	347.00 ± 7.46	390.00 ± 12.58
สังหยาใบเขียว	750, 250	187.00 ± 4.36	223.00 ± 3.09	258.50 ± 2.36	315.50 ± 6.60*	340.50 ± 7.89*	386.50 ± 7.75
	3750, 1250	181.00 ± 4.14	217.00 ± 1.53*	255.00 ± 3.61	311.00 ± 4.22*	359.00 ± 6.63*	378.00 ± 8.31
ติดตามผลสาร	3750, 1250	180.00 ± 5.24	220.00 ± 6.12	255.00 ± 4.74	321.00 ± 8.28	349.00 ± 10.89	401.00 ± 18.67
ทดสอบ							
เพศเมีย							
ควบคุม	-	177.50 ± 3.52	189.00 ± 3.32	214.00 ± 4.07	252.50 ± 4.23	268.00 ± 4.67	281.50 ± 5.00
ติดตามผลควบคุม	-	177.00 ± 3.74	194.00 ± 3.67	205.00 ± 2.74	232.00 ± 1.22*	256.00 ± 3.67	270.00 ± 7.91
สารสกัดรากใหญ่	150, 50	178.00 ± 3.09	195.50 ± 3.02	214.00 ± 2.77	244.50 ± 4.86	255.50 ± 5.75	272.00 ± 2.81
สังหยาใบเขียว	750, 250	179.50 ± 2.52	194.00 ± 2.56	211.00 ± 2.45	241.50 ± 4.02	257.00 ± 4.67	269.50 ± 5.65
	3750, 1250	177.00 ± 2.49	196.50 ± 2.59	210.50 ± 4.01	249.50 ± 4.80	262.50 ± 4.61	283.50 ± 5.27
ติดตามผลสาร	3750, 1250	181.00 ± 4.30	198.00 ± 3.74	216.00 ± 5.34	248.00 ± 6.04	259.00 ± 6.96	278.00 ± 8.46
ทดสอบ							

Values are expressed as mean ± S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n = 5.

* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ตารางที่ 10 น้ำหนักอวัยวะ (g) ของหนูแรพเทเมย์ในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหุยใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามกลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหุยใบเขียว(mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
สมอง	1.96 ± 0.03	2.05 ± 0.05	1.91 ± 0.04	1.81 ± 0.06*	1.92 ± 0.04	1.96 ± 0.03
ปอด	1.67 ± 0.14	2.03 ± 0.24	1.53 ± 0.07	1.42 ± 0.09	1.53 ± 0.09	1.76 ± 0.08
หัวใจ	1.22 ± 0.05	1.44 ± 0.05*	1.27 ± 0.03	1.16 ± 0.05	1.20 ± 0.08	1.39 ± 0.02
ตับ	8.89 ± 0.20	10.92 ± 0.21*	8.98 ± 0.26	8.35 ± 1.18	8.75 ± 0.34	11.53 ± 0.38*
ม้าม	0.71 ± 0.03	0.82 ± 0.06	0.77 ± 0.06	0.68 ± 0.03	0.66 ± 0.03	0.81 ± 0.05
ต่อมหมวกไต	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00
ไต	1.07 ± 0.02	1.15 ± 0.05	1.14 ± 0.02	1.10 ± 0.05	1.08 ± 0.03	1.27 ± 0.04*
รังไข่	0.11 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.06 ± 0.00	0.07 ± 0.00	0.06 ± 0.00	0.07 ± 0.00
มดลูก	1.25 ± 0.20	1.64 ± 0.57	1.50 ± 0.54	1.13 ± 0.19	1.32 ± 0.26	1.33 ± 0.36

Values are expressed as mean ± S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n = 5.

* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ตารางที่ 11 น้ำหนักอวัยวะ (g) ของหนูแรพเทสต์ผู้ในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามกลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว(mg/kg)				กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250		
สมอง	2.18 ± 0.05	1.99 ± 0.02*	2.03 ± 0.05*	2.04 ± 0.02*	2.13 ± 0.04	2.01 ± 0.04	
ปอด	2.03 ± 0.31	1.58 ± 0.04	1.71 ± 0.10	1.84 ± 0.09	1.63 ± 0.06	1.80 ± 0.06	
หัวใจ	1.55 ± 0.06	1.52 ± 0.06	1.54 ± 0.05	1.55 ± 0.03	1.59 ± 0.05	1.67 ± 0.08	
ตับ	12.29 ± 0.86	11.71 ± 0.70	12.02 ± 0.55	11.15 ± 0.42	12.61 ± 0.51	14.53 ± 1.34*	
ม้าม	0.83 ± 0.05	0.59 ± 0.13	0.81 ± 0.03	0.78 ± 0.03	0.80 ± 0.04	0.68 ± 0.16	
ต่อมหมวกไต	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	0.04 ± 0.00	
ไต	1.40 ± 0.05	1.26 ± 0.21	1.25 ± 0.03	1.21 ± 0.04	1.39 ± 0.08	1.58 ± 0.08	
อณฑะ	1.99 ± 0.03	1.94 ± 0.01	1.92 ± 0.04	1.96 ± 0.04	2.01 ± 0.04	1.99 ± 0.02	
เอพิไดไมส	0.86 ± 0.02	0.73 ± 0.01	0.79 ± 0.02	0.75 ± 0.02	0.91 ± 0.10	0.76 ± 0.03	

Values are expressed as mean ± S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n = 5.

* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ตารางที่ 12 ค่าโลหิตวิทยาของหนูแรทเพศเมียในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามกลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว (mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
Red blood cell ($\times 10^6/\mu\text{l}$)	6.98 ± 0.07	$7.57 \pm 0.12^*$	7.01 ± 0.19	$6.80 \pm 0.17^*$	7.25 ± 0.12	7.45 ± 0.28
Hemoglobin (g/dl)	13.62 ± 0.15	$14.48 \pm 0.16^*$	13.79 ± 0.29	13.69 ± 0.18	14.10 ± 0.23	14.30 ± 0.19
Hematocrit (%)	42.21 ± 0.43	$45.28 \pm 0.42^*$	42.64 ± 1.03	42.75 ± 0.50	$44.33 \pm 0.70^*$	$45.10 \pm 0.57^*$
Mean corpuscular volume (fl)	60.46 ± 0.36	59.80 ± 0.54	60.91 ± 0.33	$63.22 \pm 1.58^*$	60.79 ± 0.50	60.62 ± 1.11
Mean corpuscular hemoglobin (pg)	19.50 ± 0.13	19.14 ± 0.19	19.71 ± 0.18	$20.24 \pm 0.45^*$	19.34 ± 0.10	19.22 ± 0.23
Mean corpuscular hemoglobin concentration (g/dl)	32.26 ± 0.11	31.98 ± 0.13	32.37 ± 0.22	32.03 ± 0.19	31.80 ± 0.14	31.68 ± 0.28
Platelet ($\times 10^5/\mu\text{l}$)	7.18 ± 0.22	7.67 ± 0.30	7.23 ± 0.57	8.42 ± 0.60	7.53 ± 0.46	7.00 ± 0.30

Values are expressed as mean $\pm$ S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n = 5.

* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ตารางที่ 13 ค่าโลหิตวิทยาของหนูแรทเพศผู้ในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามกลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว (mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
Red blood cell ($\times 10^6/\mu\text{l}$)	8.33 ± 0.43	8.12 ± 0.10	7.79 ± 0.12	7.95 ± 0.13	8.07 ± 0.16	$7.43 \pm 0.05^*$
Hemoglobin (g/dl)	15.50 ± 0.76	14.98 ± 0.23	14.87 ± 0.20	13.98 ± 1.15	15.28 ± 0.23	14.28 ± 0.23
Hematocrit (%)	48.44 ± 2.76	47.10 ± 0.77	45.92 ± 0.70	46.22 ± 0.54	47.31 ± 0.75	45.42 ± 0.18
Mean corpuscular volume (fl)	58.04 ± 0.40	58.00 ± 0.40	59.08 ± 0.30	58.19 ± 0.467	58.69 ± 0.51	58.86 ± 0.36
Mean corpuscular hemoglobin (pg)	18.70 ± 0.09	18.50 ± 0.08	$19.09 \pm 0.11^*$	18.85 ± 0.14	18.95 ± 0.17	$19.22 \pm 0.18^*$
Mean corpuscular hemoglobin concentration (g/dl)	32.24 ± 0.25	31.80 ± 0.23	32.46 ± 0.14	32.41 ± 0.09	32.29 ± 0.12	32.66 ± 0.23
Platelet ($\times 10^5/\mu\text{l}$)	7.18 ± 0.40	7.78 ± 0.37	7.21 ± 0.29	7.28 ± 0.19	7.22 ± 0.22	6.36 ± 0.45

Values are expressed as mean $\pm$ S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n = 5.

* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ตารางที่ 14 ค่าการนับแยกเม็ดเลือดขาวของหนูแรพเทเมียในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามกลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว(mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
White blood cell ($\times 10^3$ cells/ μ l)	2.51 $\pm$ 0.18	2.39 $\pm$ 0.14	2.14 $\pm$ 0.34	1.89 $\pm$ 0.19	1.96 $\pm$ 0.19	2.30 $\pm$ 0.17
Neutrophil (cells/ μ l)	0.61 $\pm$ 0.05	0.60 $\pm$ 0.04	0.62 $\pm$ 0.09	0.41 $\pm$ 0.03	0.47 $\pm$ 0.04	0.48 $\pm$ 0.05
Lymphocyte (cells/ μ l)	1.63 $\pm$ 0.14	1.59 $\pm$ 0.17	1.43 $\pm$ 0.16	1.32 $\pm$ 0.15	1.32 $\pm$ 0.14	1.61 $\pm$ 0.21
Monocyte (cells/ μ l)	0.20 $\pm$ 0.03	0.17 $\pm$ 0.02	0.17 $\pm$ 0.04	0.13 $\pm$ 0.02	0.14 $\pm$ 0.02	0.17 $\pm$ 0.05
Eosinophil (cells/ μ l)	0.07 $\pm$ 0.01	0.04 $\pm$ 0.01*	0.05 $\pm$ 0.01*	0.03 $\pm$ 0.01*	0.04 $\pm$ 0.01*	0.03 $\pm$ 0.01*
Basophil (cells/ μ l)	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00

Values are expressed as mean $\pm$ S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n =5.

* Significantly different from the control group, p<0.05.

ตารางที่ 15 ค่าการนับแยกเม็ดเลือดขาวของหนูแรพเพนในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามผล กลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว(mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
White blood cell ($\times 10^3$ cells/ μ l)	2.66 $\pm$ 0.22	2.96 $\pm$ 0.35	2.84 $\pm$ 0.18	2.74 $\pm$ 0.19	2.47 $\pm$ 0.24	2.57 $\pm$ 0.16
Neutrophil (cells/ μ l)	0.48 $\pm$ 0.14	0.52 $\pm$ 0.14	0.45 $\pm$ 0.04	0.50 $\pm$ 0.07	0.52 $\pm$ 0.11	0.53 $\pm$ 0.06
Lymphocyte (cells/ μ l)	1.79 $\pm$ 0.12	2.05 $\pm$ 0.21	2.11 $\pm$ 0.16	1.88 $\pm$ 0.15	1.73 $\pm$ 0.16	1.83 $\pm$ 0.06
Monocyte (cells/ μ l)	0.35 $\pm$ 0.10	0.35 $\pm$ 0.11	0.24 $\pm$ 0.03	0.32 $\pm$ 0.02	0.18 $\pm$ 0.02	0.16 $\pm$ 0.05
Eosinophil (cells/ μ l)	0.04 $\pm$ 0.01	0.04 $\pm$ 0.01	0.04 $\pm$ 0.01	0.04 $\pm$ 0.01	0.04 $\pm$ 0.01	0.05 $\pm$ 0.01
Basophil (cells/ μ l)	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00	0.00 $\pm$ 0.00

Values are expressed as mean $\pm$ S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n =5.

ตารางที่ 16 ค่าเคมีคลินิกในเลือดของหนูแรชเพศเมียในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

	ควบคุม	ติดตามผล กลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว(mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
BUN (mg/dl)	19.02 ± 1.09	25.40 ± 1.03*	20.83 ± 1.11	21.63 ± 1.43	21.59 ± 1.78	24.72 ± 1.27*
Creatinine (mg/dl)	0.69 ± 0.02	0.67 ± 0.01	0.72 ± 0.02	0.75 ± 0.03	0.73 ± 0.02	0.73 ± 0.03
Total protein (g/dl)	6.65 ± 0.12	6.32 ± 0.16	6.54 ± 0.20	6.85 ± 0.14	6.77 ± 0.16	6.60 ± 0.15
Albumin (g/dl)	3.24 ± 0.08	3.16 ± 0.07	3.26 ± 0.07	3.30 ± 0.04	3.28 ± 0.09	3.28 ± 0.07
Total bilirubin (mg/dl)	0.16 ± 0.01	0.22 ± 0.01*	0.14 ± 0.01	0.18 ± 0.01	0.16 ± 0.01	0.21 ± 0.02*
Direct bilirubin (mg/dl)	0.07 ± 0.00	0.08 ± 0.01	0.07 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.07 ± 0.00
SGOT (U/l)	145.10 ± 7.90	116.00 ± 12.89	113.00 ± 6.67	138.00 ± 12.21	153.30 ± 13.96	128.20 ± 32.19
SGPT (U/l)	50.40 ± 4.38	44.80 ± 5.46	37.80 ± 4.91	47.90 ± 6.35	53.90 ± 6.62	35.20 ± 3.23
Alkaline phosphatase (U/l)	39.10 ± 3.55	38.00 ± 2.41	37.10 ± 2.55	36.10 ± 2.39	49.90 ± 7.71	42.60 ± 8.61

Values are expressed as mean ± S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n = 5.

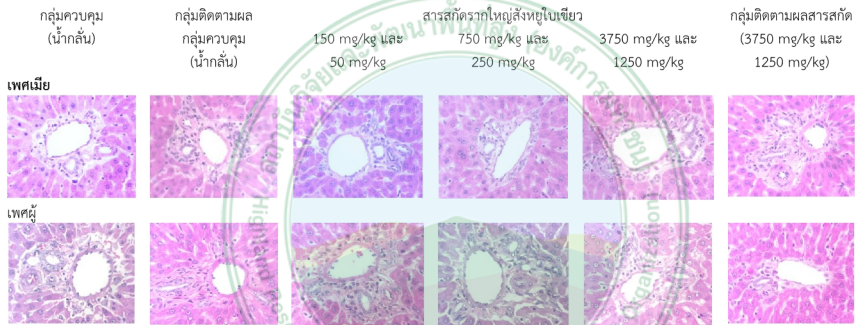
* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ตารางที่ 17 ค่าเคมีคลินิกในเลือดของหนูแรพเทศผู้ในการศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (เรื้อรัง) ของสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

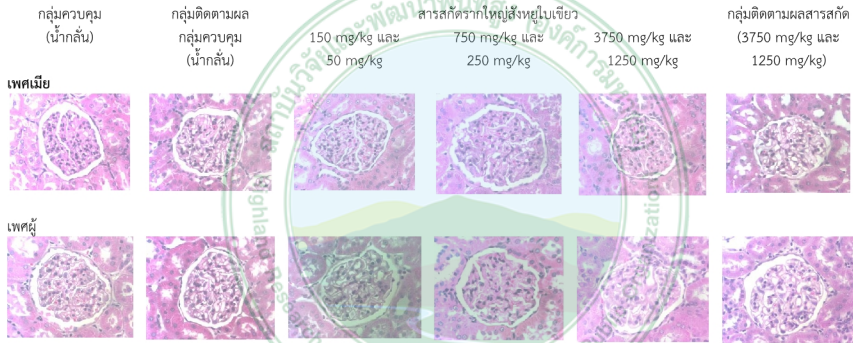
	ควบคุม	ติดตามผล กลุ่มควบคุม	สารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว(mg/kg)			
			150 และ 50	750 และ 250	3750 และ 1250	กลุ่มติดตามผลสารสกัด 3750 และ 1250
BUN (mg/dl)	15.62 ± 1.18	15.71 ± 0.79	16.24 ± 0.97	14.25 ± 0.75	13.86 ± 1.02	14.46 ± 0.52
Creatinine (mg/dl)	0.59 ± 0.02	0.58 ± 0.01	0.59 ± 0.01	0.59 ± 0.01	0.60 ± 0.02	0.56 ± 0.03
Total protein (g/dl)	5.93 ± 0.06	6.77 ± 0.16	5.79 ± 0.08	5.79 ± 0.07	5.94 ± 0.06	6.30 ± 0.08*
Albumin (g/dl)	3.07 ± 0.03	3.28 ± 0.09	2.99 ± 0.03	4.07 ± 1.02	3.04 ± 0.03	2.98 ± 0.02
Total bilirubin (mg/dl)	0.20 ± 0.01	0.16 ± 0.01	0.21 ± 0.01	0.19 ± 0.00	0.20 ± 0.00	0.08 ± 0.01*
Direct bilirubin (mg/dl)	0.08 ± 0.01	0.08 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.06 ± 0.01*
SGOT (U/l)	126.10 ± 6.29	127.90 ± 4.82	125.30 ± 7.01	120.40 ± 5.30	103.60 ± 4.27*	102.20 ± 5.45*
SGPT (U/l)	41.80 ± 3.09	47.80 ± 5.47	45.50 ± 4.50	45.80 ± 4.08	36.80 ± 1.93	39.00 ± 1.26
Alkaline phosphatase (U/l)	76.10 ± 6.45	77.50 ± 5.54	72.00 ± 5.99	74.40 ± 5.68	67.60 ± 5.04	64.60 ± 4.37

Values are expressed as mean ± S.E.M., n = 10, กลุ่มติดตามผล n =5.

* Significantly different from the control group, $p < 0.05$.

ภาพที่ 29 Histopathology ของ portal triad ของตับในหนูกลุ่มควบคุม และหนูกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

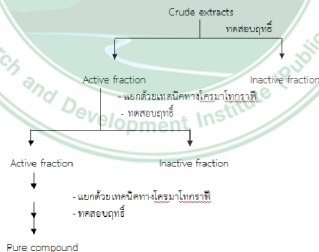
ภาพที่ 30 Histopathology ของ renal corpuscles (glomerulus and Bowman's capsule) ของหนูกลุ่มควบคุม และหนูกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังหยูใบเขียว

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการวิจัย

โครงการวิจัยปีนี้ดำเนินการศึกษาต่อยอดสังหุ ซึ่งเป็นสมุนไพรเดี่ยว ที่ใช้ในการด้านพืชยาฆ่าแมลงตามภูมิปัญญา ซึ่งการควบคุมคุณภาพวัตถุดิบและการจัดทำมาตรฐานสารสกัดไม่ซับซ้อนเหมือนตำรับยา โครงการวิจัยปีนี้นุ่งเน้นศึกษาองค์ประกอบทางเคมีจากส่วนต่าง ๆ ของสังหุเพื่อหาสารออกฤทธิ์จากส่วนสกัด (fraction) เพื่อใช้ประโยชน์ในการจดสิทธิบัตร การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ และหาส่วนของพืช (ใบ รากปม รากใหญ่ กิ่งใหญ่ กิ่งเล็ก เปลือก แก่นหรือเนื้อไม้) เพื่อใช้ทดแทนราก ซึ่งจะช่วยให้สังหุสามารถเข้าสู่กระบวนการเชิงพาณิชย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

ตัวอย่าง สังหุใบเขียว ได้แก่ ใบ รากปม รากใหญ่ กิ่งใหญ่ กิ่งเล็ก เปลือก แก่นหรือเนื้อไม้) สังหุใบแดง (ได้แก่ ใบ รากใหญ่ กิ่งใหญ่ กิ่งเล็ก เปลือก แก่นหรือเนื้อไม้) นำมาสดขนาด อบให้แห้ง บดเป็นผง จากนั้นแต่ละตัวอย่างนำมาสกัดด้วย แอลกอฮอล์ และน้ำ ด้วยวิธีการสกัดต่อเนื่องหรือวิธีการต้ม จากนั้นทำให้แห้ง สารสกัดเฉพาะรากปมจากสังหุใบเขียว (สารสกัดน้ำ) นำมาสกัดแยกด้วย partition technique โดยใช้ตัวทำละลายที่ต่างขั้วกัน เนื่องจากรากปมของสังหุใบเขียวเป็นตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาปีที่ผ่านมาและเป็นส่วนที่ใช้ตามภูมิปัญญา สารสกัดที่ได้ทั้งหมด 17 ตัวอย่าง นำไปทดสอบการทดสอบฤทธิ์ต้านออกซิเดชัน เพื่อคัดกรองเอาสารสกัดที่มีฤทธิ์ดีมาทำการทดลองต่อใน cell proliferation assay และ apoptosis assay ใน LX-2 cell line โดยกระบวนการในการสกัด แสดงดังแผนภาพข้างล่างนี้

ซึ่งในปีนี้เป็นเพียงการติดตามหาสารสกัดหายาจากส่วนต่าง ๆ ของสังหุทั้งชนิดใบเขียวและใบแดง และส่วนสกัดที่แยกมาจากสารสกัดน้ำของรากปมสังหุใบเขียว เท่านั้น ซึ่งเมื่อติดตามผลจากการทดสอบฤทธิ์ จึงจะนำตัวอย่างที่ให้ฤทธิ์ที่ดีมาทำการแยกด้วยเทคนิคทางโครมาโทกราฟี เช่น

column chromatography (CC), preparative thin layer chromatography (prep. TLC) เป็นต้นต่อไป เพื่อติดตามหาส่วนสกัดหรือสารบริสุทธิ์ที่ได้ฤทธิ์

ซึ่งตัวอย่างที่ได้ฤทธิ์ที่ดีในปี่นี้ จากการทดสอบฤทธิ์ คือ ตัวอย่างที่ 9 สังกะสีไบเซียว (เปลือก) และตัวอย่างที่ 15 สังกะสีไบแดง (เปลือก) ซึ่งจะนำมาแยกสารองค์ประกอบและติดตามฤทธิ์ต่อไป และจากการศึกษาในปีนี้ได้ทำ chromatographic fingerprint ด้วย TLC ไว้

ขณะนี้ได้ดำเนินการทดลองฤทธิ์ด้านออกซิเดชัน การทดลอง Cell proliferation assay และ Apoptosis analysis เสร็จเรียบร้อยแล้ว สรุปผลการดำเนินงานพบว่า สารสกัดที่ 9 สังกะสีไบเซียว (เปลือก) และสารสกัดที่ 15 สังกะสีไบแดง (เปลือก) ให้ผลดีในการทดลอง apoptosis assay โดยสามารถทำให้เกิดการตายของเซลล์ทั้งแบบ early และ late apoptosis ดังนั้นในการดำเนินงานลำดับต่อไป จึงจะนำสารสกัดที่ 9 สังกะสีไบเซียว (เปลือก) และสารสกัดที่ 15 สังกะสีไบแดง (เปลือก) ไปสกัดแยกส่วน (partition) จนได้สาร fraction ต่างๆ ได้แก่ ethyl acetate, butanol และ water fractions จากนั้นจะนำส่วน fraction ที่ได้ไปทดลองฤทธิ์ด้านออกซิเดชัน เพื่อหา fraction ที่มีฤทธิ์ด้านออกซิเดชันดีที่สุด แล้วนำมาทดสอบในเซลล์ด้วยการทดลอง Cell proliferation assay และ Apoptosis analysis เพื่อหา fraction ที่มีฤทธิ์ apoptosis ดีที่สุด ซึ่งจะนำไปศึกษาในสัตว์ทดลองต่อไป

การศึกษาความเป็นพิษระยะยาว (180 วัน) ของสารสกัดรากใหญ่สังกะสีไบเซียว โดยการป้อนสารสกัดรากใหญ่สังกะสีไบเซียว 3 แบบคือ แบบที่ 1 ขนาด 150 และ 50 mg/kg แบบที่ 2 ขนาด 750 และ 250 mg/kg แบบที่ 3 ขนาด 3750 และ 1250 mg/ตลอด 180 วัน และทำการสังเกตอาการลักษณะภายนอกและการตรวจสุขภาพสัตว์ตลอดการทดลอง ไม่พบลักษณะอาการ การเปลี่ยนแปลงของสัตว์ทดลอง แต่พบว่ามีกรเพิ่มหรือลดลงของน้ำหนักตัวและน้ำหนักอวัยวะภายในบางอวัยวะ ข้อมูลดังกล่าวมีความสำคัญในการประเมินความเป็นพิษของสารเนื่องจากการเพิ่มหรือลดลงของน้ำหนักตัวและน้ำหนักอวัยวะภายในที่แตกต่างจากกลุ่มควบคุมและค่ามาตรฐานอาจเป็นหลักฐานที่อาจชี้ถึงผลของสารทดสอบที่อาจมีผลกระทบต่อระบบของร่างกายได้ แต่อย่างไรก็ตามลักษณะดังกล่าวดังกล่าวอาจเกิดจากตัวของสัตว์ทดลองเองไม่ใช่ผลของสารทดสอบดังกล่าว การศึกษาลักษณะความผิดปกติของเนื้อเยื่อและอวัยวะต่างๆ ทางพยาธิวิทยาในหนูแรททั้งสองเพศทุกกลุ่มเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมเป็นขั้นตอนสุดท้ายและเป็นหลักฐานสำคัญที่จะชี้ให้เห็นว่าในสารทดสอบสามารถก่อพิษเรื้อรังได้หรือไม่ จากการตรวจพยาธิวิทยาของอวัยวะภายในด้วยตาเปล่า ได้แก่ หัวใจ ปอด ตับ ตับอ่อน ไต ม้าม ต่อมหมวกไต กระเพาะอาหาร ลำไส้ รังไข่ มดลูก อัณฑะ ตา กล้ามเนื้อ กระดูกและสมอง ไม่พบรอยโรค ลักษณะ ขนาด รูปร่างและสีที่ผิดปกติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม การตรวจทางพยาธิวิทยาไม่พบพยาธิสภาพของโรคใดๆ เกิดขึ้นและไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สังกะสีไบเซียวกับกลุ่มควบคุมซึ่งได้รับน้ำกลั่น

การบ่งชี้ความผิดปกติของระบบต่างๆ ในสัตว์ทดลองเมื่อได้รับสารทดสอบติดต่อกันเป็นระยะเวลานานสามารถประเมินได้จากค่าโลหิตวิทยา ซึ่งค่าดังกล่าวยังสามารถใช้ประเมินอาการของโรคที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยค่าเม็ดเลือดแดง (red blood cells) เม็ดเลือดขาว (white blood cells) และเกล็ดเลือด (platelet) เป็นค่าที่ใช้ประเมินสุขภาพของสัตว์ทดลองได้ หากจำนวนเม็ดเลือดแดงต่ำกว่าเกณฑ์ปกติจะบ่งบอกถึงภาวะโลหิตจาง มีการสูญเสียเลือดในปริมาณมาก หรือมีความผิดปกติในการ

สร้างเม็ดเลือดและความสามารถในการขนส่งก๊าซออกซิเจน ส่วนค่าที่สูงกว่าเกณฑ์ปกติจะบ่งชี้ถึงความเข้มข้นของเลือดที่มากเกินไป ซึ่งอาจเกิดจากภาวะขาดแคลนออกซิเจน การสูญเสียน้ำ เป็นต้น สำหรับภาวะติดเชื้อ อักเสบ ความผิดปกติของระบบภูมิคุ้มกันและความผิดปกติของระบบสารคัดหลั่งสามารถประเมินได้จากจำนวนเม็ดเลือดขาว ส่วนค่าเกล็ดเลือดอาจใช้บ่งชี้ถึงระบบภูมิคุ้มกันและระบบการแข็งตัวของเลือด⁽¹¹⁻¹³⁾ ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ค่าโลหิตวิทยาบางค่าของหนูแร่งทั้งเพศเมียและเพศผู้ที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สูงใหญ่ใบเขียวมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม แต่เมื่อนำค่าความผิดปกติดังกล่าวไปเทียบกับค่ามาตรฐานของสำนักสัตว์ทดลองแห่งชาติแล้วพบว่าค่าดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ปกติ (ภาคผนวก)^(14,15) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าสารสกัดรากใหญ่สูงใหญ่ใบเขียวไม่ก่อให้เกิดความผิดปกติของระบบไหลเวียนเลือด ไม่มีผลต่อการสร้างเลือดและเม็ดเลือดต่างๆ รวมทั้งไม่มีผลต่อระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายอีกด้วย

ประสิทธิภาพการทำงานของไตและตับสามารถประเมินได้จากค่าเคมีคลินิก โดยค่ายูเรียไนโตรเจนในกระแสเลือด (blood urea nitrogen, BUN) และค่าครีเอตินิน (creatinine) เป็นดัชนีที่ใช้สำหรับวัดการทำงานของไตและประสิทธิภาพของไต โดยค่าครีเอตินินเป็นค่าที่ค่อนข้างจำเพาะต่อการตรวจสอบการทำงานของไต เพราะค่านี้จะไม่เปลี่ยนแปลงแม้จะมีความแตกต่างของอายุ เพศ อาหารและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยค่าครีเอตินินที่เพิ่มสูงขึ้นสามารถพบได้ในภาวะขาดโซเดียม ขาดน้ำ เกิดความผิดปกติที่ท่อไต เนื้อเยื่อที่อยู่ระหว่างท่อไตและหลอดเลือด และเส้นเลือดของไต ส่วนค่ายูเรียไนโตรเจนซึ่งเกิดจากขบวนการเมแทบอลิซึมของโปรตีนในร่างกาย ถ้าหากร่างกายอยู่ในภาวะเครียดจะส่งผลให้ระดับยูเรียไนโตรเจนในกระแสเลือดลดลง ส่วนภาวะขาดอาหารโปรตีนมีผลให้มีการเพิ่มขึ้นของค่าดังกล่าว แม้ว่าค่ายูเรียไนโตรเจนในกระแสเลือดจะไม่ค่าที่จำเพาะต่อไต แต่ค่าดังกล่าวก็มีความสำคัญเพราะสามารถบอกระดับของสัตว์ทดลองได้ ค่าโปรตีนรวม (total protein) อัลบูมิน (albumin) บิลิรูบิน (bilirubin) อัลคาไลน์ฟอสฟาเตส (alkaline phosphatase) และซีรั่มอะมิโนทรานสเฟอเรส (aminotransferase) เป็นค่าที่บ่งชี้ถึงการทำงานของตับและพยาธิสภาพของตับ โดยค่าอัลบูมินและโปรตีนจะเป็นดัชนีที่ใช้วัดการทำหน้าที่ของเซลล์ตับ และเมื่อใดที่ตับเกิดความผิดปกติหรือมีความเสียหายเกิดขึ้นจะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณโปรตีน ส่วนค่าบิลิรูบินเป็นค่าที่ได้จากการแยกสลายของฮีโมโกลบินของเม็ดเลือดแดงที่หมดอายุขัยหรือแตกสลายจากการถูกทำลาย เมื่อบิลิรูบินถูกขนส่งมาที่ตับจะถูกเรียกว่าอันคอนจูเกตบิลิรูบิน หรืออินโดเรคบิลิรูบิน (indirect bilirubin) และเมื่อถูกคอนจูเกตแล้วจะถูกเรียกคอนจูเกตบิลิรูบินหรือไดเรคบิลิรูบิน (direct bilirubin) การเพิ่มสูงขึ้นของอินโดเรคบิลิรูบินอาจบ่งชี้ถึงภาวะการแตกทำลายของเม็ดเลือดแดง การทำลายเซลล์ต้นของเม็ดเลือดแดงส่วนการเพิ่มสูงขึ้นของไดเรคบิลิรูบินอาจบ่งชี้ถึงภาวะการอุดตันภายในตับ เช่น ภาวะโรคตับแข็ง ตับอักเสบ การอุดตันการไหลของน้ำดีจากตับอ่อนเนื่องจากพยาธิหรือการอุดตันนอกตับ เช่น การเกิดก้อนนิ่วอุดตันท่อน้ำดี สำหรับค่าอัลคาไลน์ฟอสฟาเตสที่สูงขึ้นก็สามารถบ่งชี้ถึงสภาวะการถูกอุดตันของตับได้ การตรวจเอนไซม์ซีรั่ม กลูตาเมต อ็อกซาโลอะซิติก ทรานซามิเนส และซีรั่ม กลูตาเมต ไพรูวิก ทรานซามิเนสจะเป็นข้อบ่งชี้ถึงการเสียหายของเซลล์ตับเพราะเอนไซม์ทั้งสองชนิดนี้มีระดับสูงในตับ^(13, 16-25) ดังนั้นแม้ว่าหนูแร่งที่ได้รับสารสกัดรากใหญ่สูงใหญ่ใบเขียวจะมีค่าเคมีคลินิกบางค่าที่มีความแตกต่างทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม แต่ค่าดังกล่าวมีความแตกต่างกันเล็กน้อยซึ่งไม่ได้แสดงให้เห็นว่าสมรรถภาพการทำงานของตับอ่อน ไต

และระดับลดต่ำลงและค่าทุกค่ายังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (ภาคผนวก) ⁽²⁶⁾ นอกจากนี้ยังไม่พบความผิดปกติทางร่างกายหรือพฤติกรรมใดที่แสดงได้ว่ามีความผิดปกติทางสรีรวิทยาของร่างกายสัตว์ทดลองและพยาธิสภาพของอวัยวะที่สำคัญคือ ตับและไต

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

จากผลการทดลองฤทธิ์ต้านออกซิเดชัน การทดลอง Cell proliferation assay และ Apoptosis analysis พบว่า สารสกัดที่ 9 สังกะสีไบเซียว (เปลือก) และสารสกัดที่ 15 สังกะสีไบแดง (เปลือก) ให้ผลดีในการต้านออกซิเดชัน และการเกิด apoptosis โดยส่วนฤทธิ์ apoptosis นั้นสามารถทำให้เกิดการตายของเซลล์ทั้งแบบ early และ late apoptosis ดังนั้นสารสกัดที่ 9 สังกะสีไบเซียว (เปลือก) และสารสกัดที่ 15 สังกะสีไบแดง (เปลือก) จึงควรจะนำไปแยกหาส่วนสกัดต่อ เพื่อหาสารออกฤทธิ์ที่จะนำไปศึกษาในสัตว์ทดลอง ศึกษาในมนุษย์ ควบคุมคุณภาพสารสกัด จัดสิทธิบัตรและขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์

การศึกษาความเป็นพิษระยะยาวแบบเรื้อรัง โดยป้อนสารสกัดรากใหญ่สังกะสีไบเซียว 3 แบบ คือ แบบที่ 1 ขนาด 150 และ 50 mg/kg แบบที่ 2 ขนาด 750 และ 250 mg/kg แบบที่ 3 ขนาด 3750 และ 1250 mg/kg ตลอด 180 วัน และสังเกตอาการ ลักษณะภายนอกและการตรวจสุขภาพ สัตว์ตลอดการทดลอง รวมทั้งประเมินค่าทางโลหิตวิทยา ค่าเคมีคลินิก และการตรวจพยาธิวิทยาของ อวัยวะภายในต่างๆ พบว่าการได้รับสารสกัดรากใหญ่สังกะสีไบเซียว ติดต่อกันเป็นเวลานานๆ ไม่ก่อให้เกิดความเป็นพิษระยะยาว (180 วัน) ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญที่สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการทดลองในมนุษย์ และขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์